No 2264 Zaterdag 18 Augustus 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De Gezegende onder de Vrouwen.

Het is ontstellend te moeten kennis nemen, van wat door buitenstaanders soms verweten wordt aan de Kerk. In een studie van Mis. Frances Siviney, in het begin dezer eeuw in Engeland verschenen over „Het ontwaken der Vrouw" zegt de schrijfster: „De" Kerk d. i. het besturend lichaam, hetzij Roomsch, Griekech of Protestantsch, heeft bijna van de vroegste eeuwen vijandig tegenover de vrouw gestaan." (Zie Stemmen des Tijds Jan. 1934 p.30).

Juist het tegendeel is waar, althans zeker wat de R. K. Kerk aangaat. Sinds het gloren van den Christelijken dageraad, zien we de vrouw opstaan uit haar staat van vernedering en het fabeltje van de vrouw zonder ziel, ligt zelf al lang zielloos ter neer.

* * *

De Mariavereering, die vanaf den aanvang der Christelijke jaartelling zulk een voorname plaats beslaat in onze Kerk en er als 't ware een levend en wezenlijk bestanddeel van uitmaakt, moest van zelf ook invloed uitoefenen op den eerbied, die deze Kerk toedraagt aan de vrouw als maagd of moeder. En als het waar is, dat alle geslachten „Haar" zalig prijzen, dan is dit niet het minst, omdat door Maria de vrouw opgeheven en geheiligd is, zoodat er haast niets schooners en niets meer poëtisch in onze Christelijke samenleving bestaat, dan de waardigheid van moeder en de adeldom van maagd, beide als een afschaduwing van Haar, die Maagd en Moeder tezamen was, lichtend voorbeeld aller vrouwen, wier ideaal het is Maria na te volgen.

De gezegende onder de vrouwen. Zij is het, die het leven van Christus met zegen heeft gevuld. Zij is het, die twintig eeuwen lang reeds, het leven der Kerk met zegeningen overlaadt. Zij is het die ons allen persoonlijk zegent, altijd, maar vooral in de uren, dat wij moeders zegen bijzonder van noode hebben.

Wij kunnen de Koninklijke Moeder niet wegbannen van de treden van den Goddelijken Troon uit bekrompen vrees, dat de eer, die wij Haar geven, de eer van Haar Goddelijk Kind zou te na komen.

Wij Katholieken kunnen nooit vergeten, dat Maria de eerste monstrans geweest is, die Christus heeft gedragen. En waar we het geloovige volk biddend voor die monstrans zien neergeknield, is 't niet de monstrans, maar Christus, die aanbeden wordt, zegt Dr. Derckx zoo fijnzinnig in de "Vrouwe."

Hebben de kinderen onzer Kerk hunne vereering voor Maria nooit overdreven?

Wij antwoorden hierop met Fénelon, dat er is „un style du coeur et un autre de l'esprit" een taal des harten en een taal der rede.

Een taal van gevoel en een andere van redeneering. Wat schoon is in de eene, kan een onvolmaaktheid zijn in de andere. In haar groote wijsheid veroorlooft de Kerk de eene taal aan hare eenvoudige kinderen, maar zij eischt de andere van haar theologen. Zoo had St. Bernardus het vroeger al eens uitgedrukt: „Het was 't hart dat sprak en niet het verstand, en daarom ook niet tot het verstand."

Soms echter gaan poezië en werkelijkheid samen. En soms heeft zelfs de taal des harten geen woorden genoeg om een diepzinnige, geheimnisvolle waarheid volgens haar geheele intensiteit uit te drukken.

Zoo is het met de waarheid, die de katholieke Kerk op 15 Augustus herdenkt: *De Hemelvaart van Maria.*

Wij weten dat Maria gestorven is niet om haar tribuut te betalen aan de erfzonde, waarvan zij gevrijwaard was, niet omdat zij het bovennatuurlijk voorrecht onwaardig was van onze stamouders, die zoolang zij in den staat der oorspronkelijke rechtvaardigheid bleven, de gave der onsterfelijkheid genoten, maar omdat de Moeder in alles willende gelijk worden aan Haar Zoon, ook sterven wilde, zooals eens haar Jezus gestorven was.

* * *

Haar dood zou echter mirakuleus zijn, zooals haar gansche leven wondervol geweest was. Maria's dood werd door een onbeschrijfelijke verrukking van liefde veroorzaakt, haar brandend verlangen naar God slaakte tenslotte de banden van ziel en lichaam. Maria's lichaam werd begraven, maar ontbinding kon de monstrans niet aantasten, waaruit Hij genomen was, Die de schat des levens is.

Maria zal dus verrijzen. Krachtens de voorrechten en hoedanigheden der verheerlijkte lichamen zal zij door de rots der grafstede dringen en onzichtbaar voor sterfelijke oogen ten hemel stijgen om plaats te nemen bij haar Goddelijken Zoon.

Wie zal ons de Hemelvaart van Maria naar waarde beschrijven? Lees de verrukte taal der heiligen, die vanaf de 6de eeuw, deze wonderbare triumftocht van de allerzoetste Maagd bezingen. Doch hoe werd deze onzichtbare zegetocht op de aarde bekend?

Juvenalis, die van 421—458 aartsbisschop van Jeruzalem was, een kerkvoogd van uitstekende verdiensten, bevestigt de overlevering, waar hij ons de toedracht dezer gebeurtenis verhaalt in de volgende woorden.

* * *

Gedurende 3 dagen waakten de Apostelen bij het graf van Maria; nu gebeurde het, hetzij door toeval, hetzij door eene beschikking des Heeren, dat St. Thomas drie dagen te laat kwam om de lijkplechtigheid van Maria bij te wonen. Dit zou de Hemelvaart der goddelijke moeder aan den dag brengen, op gelijke wijze als de afwezigheid van dien Apostel vroeger de verrijzenis des Zoons had doen uitkomen. Daar de H. Thomas ontroostbaar was, omdat hem 't geluk niet was te beurt gevallen, Maria nog eens vóór hare begrafenis te zien, deden de Apostelen de grafstede open: Zij durfden hunnen medeapostel de gunst niet weigeren, nog eenmaal het vergoddelijkte lichaam te aanschouwen. Toen nu de steen van den ingang was afgewenteld, vond men het H. Lichaam niet meer in de grafstede, er was niets over dan de lijkdoek, zorgvuldig opgevouwen, zooals die van Jezus na zijne verrijzenis. Met eerbied en aandoening kusten de Apostelen dat heilig overblijfsel; en zij werden verkwikt door een geur van onuitsprekelijke zoetheid en overstroomd door een hemelsche vertroosting. Na hunne godsvrucht te hebben voldaan, sloten zij het graf weder. Dit feit hebben zij hunne opvolgers medegedeeld, die het weer aan ons van mond tot mond hebben overgeleverd."

* * *

Deze overlevering betrekkelijk de Hemelvaart van Maria kan door tal van getuigenissen worden gestaafd.

Bovendien werd het feest van Maria-Hemelvaart vanaf de tweede helft der 6de eeuw in bijna de geheele kerk gevierd, tot zelfs in de verafgelegenste landen en dat in een tijd waarin het verkeer tusschen de verschillende streken der wereld langzaam en moeilijk ging. Niet minder verdient het opmerking, dat nooit eenige Kerk beweerde andere Reliquiën van de H. Maagd te bezitten dan eenige kleedingsstukken of voorwerpen door haar gebruik geheiligd, terwijl toch de Christenen steeds de grootste eerbied voor de overblijfselen der heiligen blijken lieten.

Overbodig verder uit te weiden over een onderwerp, waaromtrent alle Katholieken overeenstemmen.

De H. Kerk, wel is waar heeft dit algemeen gevoelen nog niet als een geloofspunt vastgesteld, doch wat de roemrijke Pius IX voor de Onbevlekte Ontvangenis gedaan heeft, zal ook eens voor de Hemelvaart onzer lieve Moeder gebeuren teneinde den luistervollen stralenkrans harer grootheden te vervolmaken.

Dan zal voor ons allen de verschijning oprijzen die de maagdelijke Apostel op de eenzame rotsen van Pathmos in een visioen aanschouwde en die hij neerschreef in het 16de hoofdstuk van zijn Apocalyps

„Staat op, 't is 't koniginnenlied,
dat uit den orgel springt;
en over de rillende ruiten schiet
en bin de steenen dringt:
Staat op, zijt gij geen kind van haar,
is zij geen koningin
van U? Gij voert een borst niet waar
en 't woont een stem daarin;
Staat op dan, zingt en zingt gij niet,
staat op, en ondersteunt
met hoofd en brandende blik het lied
dat in den orgel dreunt;
Staat op! Welk land of koninkrijk
met zulk een nationaal
gezang, met zulk een glorierijk
en grootsch tromgeschaal
als wij, het katholieke volk,
het koninkrijk van Hem,
die spreekt en alle rijk en volk
doet leven op zijn stem,
als wij, op wien uw scepter blinkt,
o Moeder, Maagd! — Welaan
staat op: 't Regina Coeli klinkt,
staat op en laat ons staan (Gezelle)

Koloniale Raad.

Antwoord van Z. E. de Gouverneur.

Op de algemeene beschouwingen door sommige leden van den Raad gehouden en in een vorig artikel gepubliceerd, werd door Z. Exc. den Gouverneur het volgende antwoord gegeven.

Het was den ondergeteekende aangenaam uit het Voorloopig Verslag te mogen vernemen, dat de pogingen om de werkloosheid te bestrijden en te voorkomen, misstanden uit den weg te ruimen en de positie van personeel in Overheidsdienst te verbeteren in de Afdeelingen ten volle waardeering hebben gevonden. Naar het oordeel van het Bestuur rechtvaardigen de tijdsomstandigheden de voorgestelde uitgaven en het is de meening toegedaan, dat het niet opti mistischer is dan de feitelijke toestand van het Gebiedsdeel gedoogt.

De vraag of de middelen in de eerstvolgende jaren in *even* rijke mate zullen vloeien, kan moeilijk beantwoord worden. Wel is het Bestuur van meening, dat ook de komende jaren, behoudens onvoorziene omstandigheden, niet onbelangrijke overschotten zullen opleveren, welke het gebiedsdeel in staat zullen stellen op de schuld aan het Moederland af te lossen.

Van het bedrag hetwelk het begrootingsjaar 1934 waarschijnlijk als batig saldo zou hebben opgeleverd, ware de onderwerpelijke suppletoir begrooting niet ingediend, wordt dan ook slechts voorzichtigheidshalve een zeer bescheiden deel aangevraagd voor de indienstneming van nieuw vast personeel, voor aanstelling van tijdelijk personeel in vasten dienst en voor positieverbetering en daarmede gepaard gaande salarisverhooging van reeds aangesteld personeel. Het aanvragen van gelden voor genoemde doeleinden zou voor een deel dan ook reeds lang geleden moeten hebben plaats gehad ware het niet, dat het streven evenwicht tusschen de ontvangsten en uitgaven te bewaren, het Bestuur hiervan had weerhouden.

De meening, dat voor de komende jaren een bedrag van f 108.000,— voor genoemde o[illegible] digd zal zijn, is niet juist. Immers zal in de komende jaren art. 57 kunnen worden ontlast met een bedrag in verhouding staande tot het bedrag waarmede thans art. 56 wordt belast, zoodat slechts een bedrag van circa f 32.000,— als vaste last voor deze oogmerken op de komende begrootingen zal paraisseeren.

Het Bestuur deelt de meening der leden, die opmerkten, dat de salarissen van het lager douanepersoneel zeer klein zijn, en die het toejuichten, dat het Bestuur voorstellen doet om het lot van de hier bedoelde personen te verbeteren. Opgemerkt moet worden, dat weliswaar onlangs verscheidene personen in dienst van de douane zijn getreden, doch dat dit feit geen positieverbetering voor het reeds in dienst zijnde personeel ten gevolge had. Deze personeelsuitbreiding voorzag slechts in eene dringende behoefte in verband met de toenemende smokkelarij, o.a. in gedistilleerd.

Het Bestuur is niet van meening veranderd ten aanzien van de wenschelijkheid om de personeelsbezetting op de gouvernementskantoren sober te houden en niet dan in de uiterste noodzaak uit te breiden. Het feit, dat op verscheidene kantoren achterstand ontstond of noodzakelijke werkzaamheden werden achterwege gelaten, aangezien de personeelbezetting onvoldoende bleek, heeft aangetoond, dat de grens van het uiterste minimum in dezen was overschreden.

Op het meer aantrekkelijk maken van de haven voor het wereldverkeer is het streven van het Bestuur bij voortduring gericht en ook in het verleden steeds gericht geweest. Het is om deze reden dan ook, dat de lasten in de havens van dit Gebiedsdeel, op de scheepvaart drukkende, zoo laag gehouden zijn. Of deze voor verdere vermindering vatbaar zijn, dient ook afhankelijk gesteld te worden van het antwoord op de vraag of de stand der financiën, naast de reeds ingevoerde vermindering der lasten en de nog voorgestelde verlagingen, de vermindering van de op de scheepvaart drukkende lasten in de toekomst zullen toelaten.

Toegegeven kan worden, dat werkverschaffing in Overheidsdienst slechts tijdelijke verlichting brengt en slechts bepaalde personen te hulp komt, waartegenover evenwel dient te worden opgemerkt, dat de stelling, dat verdere vermindering van de lasten op de scheepvaart drukkend, althans in dezen tijd, eene algemeene opleving van het economisch leven in dit Gebiedsdeel ten gevolge zou hebben, niet geheel door het Bestuur kan worden onderschreven.

Het Bestuur is van meening, dat de wijziging van de waardebepaling van onroerende goederen voor de Grondbelasting in niet onbelangrijke mate, zij het indirect, ook aan handel en nijverheid ten goede komt. Hetzelfde kan gezegd worden ten aanzien van de verlaging van het tarief voor overgang van de brug „Koningin Emma der Nederlanden." Het ontwerp, hetwelk bij den Raad is ingediend, om deze brug thans geheel voor het verkeer vrij te geven, komt ook in niet geringe mate aan handel en nijverheid ten goede. In voorbereiding is een besluit om de teerkosten van het Douanepersoneel meer in overeenstemming te brengen met den tegenwoordigen levensstandaard, waardoor althans deze vergoeding voor de diensten van dit personeel wordt verlaagd. Mede is in voorbereiding een ontwerp-wijziging van de politiekeur om het bedrag, verschuldigd wegens keurgeld voor auto's, te brengen op f 2,50 in plaats van f 10. Het transportwezen en zij, die van dit transportwezen gebruik maken, te weten handel en nijverheid, kunnen niet anders dan met enkele dezer maatregelen ten zeerste gebaat zijn.

Ook bij het Gouvernement zijn de loonen en salarissen verminderd en reeds worden velen afloopende huurcontracten voor landsgronden en eigendommen, welke aangegaan waren voor huurprijzen, geldend voor den boomtijd, tegen aanmerkelijk lagere huurprijzen vernieuwd.

Of het Bestuur op dezen weg verder kan gaan, door verdere verlaging van de kosten voor dienstverleening door de douaneambtenaren, de ambtenaren van het stoomwezen, van den quarantainedienst en door verlaging van de loodsgelden, is derhalve evenzeer een vraag, waarvan de beantwoording nauw verband houdt met de voorzichtigheid, waarmede het meent, dat het financieel beleid dient te worden gevoerd, zooals hiervoren reeds werd opgemerkt ten aanzien van de lasten in het algemeen op de scheepvaart drukkend.

Hoewel, zooals reeds werd opgemerkt, de genoemde lasten niet hoog zijn te noemen, staat het Bestuur in principe niet afwijzend tegenover een verdere verlaging, doch het is van meening, dat het een eisch is van voorzichtig financiëel beleid om in geen geval direct of in de naaste toekomst tot verlaging van die lasten over te gaan. In ieder geval zullen eerst de kasvoorschotten aan het Moederland dienen te zijn afgelost en zal een grootere zekerheid moeten zijn verkregen ten aanzien van den loop der financiën.

Zooals reeds werd opgemerkt, kunnen de lasten binnen dit Gebiedsdeel op de scheepvaart drukkend, niet zwaar genoemd worden. Dit geldt in het bijzonder voor de loodsgelden. In dit verband toch mag niet vergeten worden, dat geen havengelden geheven worden, dat geen verplichtig bestaat tot het laten sleepen van het zeeschip en dat ook geen verplichting bestaat meerploegen te betalen. Indien een schip groot 7773 ton de haven van Rotterdam binnenloopt en wederom verlaat, is verschuldigd een bedrag van ± f 650,— aan loodsgeld en ± f 1500,— aan verschillende havengelden. In de havens van het Gebiedsdeel is slechts een bedrag van f. 120,— (maximaal) verschuldigd.

Een vergelijking tusschen de haven- en loodsgelden in de Nederlandsche havens en in Curaçao is dan ook niet mogelijk. Zoo Nederland eene verlaging in de *zeer zwaar drukkende* haven — en loodsgelden brengt, behoeft dit geen consequenties voor Curaçao te hebben.

Uit het vorenstaande volgt, dat het Bestuur zich aansluit bij de meening der leden, die liever willen wachten met verdere verlaging van lasten tot de schuld aan Nederland tot een gering bedrag zal zijn teruggebracht.

De wenschelijkheid van eene verlaging van den gedistilleerd-accijns en der afschaffing van de kosten, verbonden aan landingscertificaten, door deze leden betoogd, kan echter door het Bestuur niet worden ingezien. Eene verlaging van den gedistilleerd-accijns zou ongetwijfeld eene toeneming van het verbruik ten gevolge hebben. Aan maatregelen, welke toeneming van het verbruik van gedistilleerd ten gevolge zouden hebben, kan het Bestuur uit moreele overwegingen zijne medewerking niet verleenen. Inderdaad is thans meer bewaking noodig, aangezien de smokkelarij is toegenomen. Deze meerdere bewaking heeft de douane in staat gesteld in den laatsten tijd belangrijke aanhoudingen te verrichten. Van deze aanhoudingen zal op den duur de invloed op de opbrengst van den gedistilleerd-accijns duidelijk merkbaar zijn. Indien bereikt is, dat minder gedistileerd werd ingevoerd, zou met deze verhooging reeds veel zijn bereikt.

De kosten voor landingscertificaten waarvan in het Voorloopig Verslag wordt gesproken, vormen binnen het systeem der douaneafsluiting een onmisbare schakel.

Het eenig artikel.

Ad A 1um De benoeming van een schrijver ter assistentie van den Hulpambtenaar van den Burgerlijken Stand ter plaatse houdt verband met de uitbreiding der werkzaamheden, die zoowel bij dit bureau als bij het bevolkingsregister, hetwelk daarbij is ondergebracht, in het laatste jaar noodig bleken te zijn. De werkzaamheden betreffen zoowel maatregelen ter bevordering van erkenning van natuurlijke kinderen als maatregelen van controle ten behoeve van de bevolkingsboekhouding.

Ad 4 2um. Het plan bestaat deze gelden beschikbaar te stellen voor een gereorganiseerde Arbeidsbeurs. Aan het hoofd van deze Arbeidsbeurs zal een leider staan, wiens taak het is:

Informaties in winnen te bij de werkgevers bije wie werkzoekenden het laatst gewerkt hebben, omtrent hun capaciteiten, waarom zij weggegaan zijn etc.

De ingeschrevenen worden ingedeeld in drie klassen, nl. klasse A. zeer goede werklui, kasse B. tamelijk goede en klasse C. voldoende.

Verder moet de leider informeeren of de ingeschrevenen kostwinners zijn, gehuwd met veel kinderen, gehuwd met weinig of geen kinderen, ongehuwd maar kostwinner, alleenstaand etc. Betreffende hun moreel gedrag vertrouwelijke informatie inwinnen. Minstens ééns per maand moet de leider bij de werkgevers gaan informeeren naar eventueele vacatures en of de reeds geplaatste werklieden voldoen.

Om al deze verplichtingen te kunnen nakomen moet de Leider:

1o. Elken werkdag van 9 tot en me met 12 op het kantoor zijn om werkzoekenden in te schrijven, informatie te verstrekken, werkgevers te hooren etc.

2o. Gedurende den verderen dag zijne boeken en nota's bijhouden, uitgaan voor informatie etc.

Aan het Verslag van de bestaande Arbeidsbeurs over 1933 wordt het volgende ontleend:

Gedurende genoemd jaar hebben zich 359 personen bij de Arbeidsbeurs ingeschreven, waarvan in Januari 42, Februari 51, Maart 36, April 11, Mei 19, Juni 74, Juli 63, Augustus 20, September 20, October 9, November 11 en December 2.

Werkkrachten werden geleverd aan:
de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij,
de Nederlandsch Indische Gas Maatschappij,
de Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij.
de Hamburg Amerika Linie en ook aan enkele particulieren.
Openbare Werken,
Nieuwpoort,
Vicariaat,
Dijckerhof Widmann,
Districtmeester,
Nederhorst,
Curaçao Trading,
K. N. S. M.,
De Directeur van Landswatervoorzieningsdienst.

De Directeur van 's Landsradio en Telephoondienst.

Aan 317 personen werd werk verschaft, waarvan het grootste gedeelte ongeschoolde werkkrachten waren.

Ad A 3um. In verband met de zeer krappe bezetting der Militaire Politietroepen te Aruba, waarbij geen voldoende rekening is gehouden met reserve voor ziekte en verlof, is bij uitbreiding van het korps met nog 2 man voor een extra te bezetten post, vermeerdering der detachements sterkte met tenminste 1 man onontbeerlijk.

Bezetting van dezen post door de veldwacht is overwogen, doch wordt niet afdoende geacht.

De opleiding der bedoelde Curaçaosche jongelieden voor den dienst bij het korps Militaire Politietroepen zal te lang duren, om daarop te wachten met de bezetting van Santa Cruz.

Ad A 4um. Het ligt niet in de bedoeling om de opleiding van de Curaçaosche jongelieden te doen geschieden speciaal door de nieuw uit te zenden politiemilitairen.

Volstaan zal worden met uitzending van twee brigadiers, terwijl de instructie zal plaats vinden door onderofficieren, welke met de plaatselijke toestanden en gewoonten op de hoogte zijn. Door het geregeld vertrek van andere gedetacheerden, ontslag e.d. zal na afloop van den cursus het te ontstane overcompleet van de twee uitgezonden politiemilitairen spoedig verdwijnen.

Het Bestuur acht het niet mogelijk eene opleiding tot politiemilitair alhier zoo spoedig te doen geschieden, dat daarmede niet op den duur het algemeen peil van ontwikkeling en capaciteiten zou komen beneden dat in Nederland, waar de mogelijkheden eener opleiding veel ruimer zijn, als bijvoorbeeld oefeningen in groot verband en opleiding onder toezicht van specialisten.

Ad A 6um. Met de leden, die het voorstel om den sub-ontvanger tot zelfstandig rekenplichtige te maken toejuichen, is de ondergeteekende van meening, dat de voorgestelde maatregel een betere contrôle in de hand werkt.

Opgemerkt wordt in dit verband, dat geen comptabele afdeelingen worden gedecentraliseerd, doch dat de feitelijke toestand deze is, dat reeds sedert jaren twee comptabele afdeelingen gedecentraliseerd werken.

Thans zou, formeel, de Koloniaal Ontvanger aansprakelijk gesteld moeten worden voor fouten ten kantore van den sub-ontvanger gemaakt, hetwelk een ongewenschte toestand wordt geacht.

Het aantal ten kantore van den subontvanger behandelde documenten over het eerste halfjaar 1934 is, althans wat de specifieke aangiften betreft, aanmerkelijk meer dan over 1932 en 1933. In aanmerking dient hierbij te worden genomen, dat deze aangiften ten kantore de meeste aandacht vereischen en dat in de tweede helft van een kalenderjaar het aantal steeds grooter is dan in de eerste helft van een kalenderjaar. Het aantal specifieke aangiften bedroeg over 1932 24.901, in 1933 28 695 en in de eerste helft van 1934 15 675, zoodat over het geheele jaar 1934 het aantal van 32.500 zeker zal worden overschreden. Het aantal der overige, ten ontvangkantore minder werkzaamheden vereischende documenten met uitzondering van dat der consenten tot grondige verificatie der Doorvoerlijsten en aangiften ten invoer voor vrije goederen, wier aantal eveneens eene toeneming vertoonden, bleef vrij stationnair.

Opdat de Ontvanger meer aandacht zal kunnen wijden aan zijn hoofdtaak, de toetsing van de ingediende aangiften aan het tarief van rechten en aandacht zal kunnen schenken aan den algemeenen gang van zaken op het kantoor, is het noodig, dat hij niet geheel in beslag genomen wordt door de zorg voor de onder zijn beheer staande kas. In het voornemen ligt het daarom den tegenwoordigen sub-ontvanger te benoemen tot Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen, met een vast salaris als zoodanig gelijk aan dat van het maximum voor commiezen uitgetrokken en welk salaris slechts f 216.— gelegen is boven het bedrag door den tegenwoordigen sub-ontvanger in kwaliteit van Verificateur, met inbegrip van de Kassierstoelage genoten.

Het op de begrooting uitgetrokken bedrag ad f 5.100.— is derhalve te laag. Ten aanzien van het bedrag ad. f 900.— dient in afwijking van hetgeen ten aanzien van de overige bedragen voor salarisverbetering uitgetrokken is medegedeeld, te worden opgemerkt, dat het is berekend over een vol jaar.

De afscheiding van het kantoor van den sub-ontvanger van het kantoor van den Koloniaal-Ontvanger zal overigens geen financieele gevolgen hebben.

Ad A 7um. De invoering van den assistentenrang bij het korps belastingambtenaren beoogt de ambtenaren, die met belangrijker werk kunnen worden belast eene aan hun prestaties evenredige belooning te kunnen geven. De tegenwoordige belooning wordt voor die ambtenaren te laag geacht. Dat verscheidene leden eveneens de meening zijn toegedaan, dat aanstelling van teveel tijdelijk personeel bij den Douanedienst ongewenscht is, werd door den ondergeteekende gaarne uit het Voorloopig Verslag vernomen. Het Bestuur is van meening, dat aanstelling van tijdelijk personeel bij den Douanedienst bovendien onjuist is, indien de benoeming tot tijdelijk ambtenaar een permanent karakter krijgt, zooals thans veelvuldig voorkomt. Het is de overtuiging van den ondergeteekende, dat ook thans nog met een minimum aan personeel bij den douanedienst wordt gewerkt en geen onnoodig nieuw personeel in dienst wordt genomen. Een en ander moge blijken uit het feit, dat het gemiddeld aantal diensturen van een douaneambtenaar per dag ca. twaalf bedraagt. Diensten van achttien uren per dag komen veelvuldig voor.

Het in de Memorie van Toelichting bedoelde redelijke loonpeil zal als volgt worden vastgesteld:

	Ongehuwd	Gehuwd
Aanvangsbezold.	f 1140	f 1140
Na 2 jaar dienst	1284	1284
„ 4 „ „	1428	1428
„ 6 „ „	1500	1572
„ 8 „ „	1608	1704
„ 10 „ „	1632	1824
„ 12 „ „	1752	1944

Na onderzoek, na de invoering van de salarisregeling 1934, is gebleken, dat de bezoldiging van de hulpkommiezen op een te laag niveau is gesteld. Een en ander heeft het Bestuur in dezen van inzicht doen veranderen.

Ad A 8um. De meening, dat de loodsbooten op Aruba steeds met 2 man bemand zijn, is niet juist. Als regel zijn, althans de loodsbooten op St. Nicolaas, door één man bezet.

Ad A 9um. De groote wenschelijkheid het water zooveel mogelijk vast te houden voor het land heeft mede ertoe geleid eene verhooging van het toegestane krediet aan te vragen. In de droge periode, welke achter ons ligt, is het nut van dammen voor het ophouden van het water gebleken. Teneinde de kleine landbouw te bevorderen zijn dammen onmisbaar. Voor den aanleg van nieuwe dammen is een bedrag van f 8000.— bestemd.

Ad A 11um. De wenschelijkheid het hier aangevraagde bedrag te verhoogen en wel ten koste van andere posten, kan door het Bestuur niet worden ingezien. Immers de bedragen der overige aangevraagde posten zijn zoo laag mogelijk gehouden. De ondergeteekende is van meening, dat de doeleinden, waarvoor deze bedragen worden aangevraagd, niet in het gedrang mogen komen ten gerieve van een nog snellere aflossing der kasvoorschotten.

Het Bestuur zal ook na de aflossing der kasvoorschotten aandacht blijven wijden aan de verdere reparatie der wegen, ook, indien noodig, uit een oogpunt van werkverschaffing.

Ad A 12um. Voor de eerstvolgende jaren is een wegenplan vastgesteld, omvattende de verbetering resp. aanleg van de volgende wegen:

1) een verharde weg naar het 3de district van Cas Chikitoe tot Juan Domingo.
2) een verharde weg van Gasparito in Noordwaartsche richting naar Santa Maria, eventueel naar Hato;
3) een verharde verbindingsweg van den weg om het Schottegat nabij Buena Vista met een punt van den onder 1) genoemde weg nabij den weg naar Julianadorp met een zijtak naar den onder 2) genoemden weg nabij Santa Rosa;
4) een verharde weg van den weg om het Schottegat naar Santa Rosa;
5) enkele secundaire wegen in Groot Kwartier;
6) enkele gedeelten van den weg naar Blauw en naar Bullenbaai.

Daar het onderzoek naar de meest geschikte wijze, waarop het voorgenomen wegenplan dient te worden uitgevoerd, nog niet is beeindigd, is afgezien van het overleggen van een kaart, waarop de te volgen tracé's zijn vastgelegd. Van het aangevraagde bedrag van f 80 000.— is 65 000.— bestemd voor het maken van de aarden baan van een gedeelte van den weg genoemd onder 1), voor het maken van de aarden baan van de onder 3) en 4) genoemde wegen en voor de onder 5) en 6) genoemde verbeteringen. Het aangevraagde bedrag zal dus voor het grootste gedeelte aan grondwerken, derhalve als arbeidsloon worden verwerkt.

Na voltooiïng van de aarden baan zullen de onder 1), 3) en 4) genoemde wegen en wegvakken geschikt zijn om van eene verharding te worden voorzien.

Voorts is f. 15.000—. bestemd voor wegverbetering in het 3de district.

Het Bestuur zal niet de meening kunnen deelen, dat aan verbetering van de slechtste weggedeelten de voorkeur moet worden gegeven boven het in orde maken van een geheele weg, omdat bij deze werkwijze het wegtracé te veel wordt vastgelegd aan de te verbeteren gedeelten van het bestaande tracé en derhalve de keus van het best mogelijke tracé wordt bemoeilijkt. Bovendien moet worden opgemerkt dat de tot dusver gevolgde wijze van onderhoud van het rijkvlak met behulp van de wegschaaf op de drukste en meest blootgestelde weggedeelten niet bij voortduren kan worden aangehouden, omdat na elke behandeling met de wegschaaf het rijvlak steeds lager en ongunstiger ten opzichte van het terreinwater komt te liggen. Voor zoodanige wegvakken zal al spoedig naar meer kostbare methoden van onderhoud moeten worden uitgezien en zullen alsdan de gekapitaliseerde onderhoudskosten de voor vernieuwing benoodigde uitgaven overtreffen.

Het wegdek der Handelskade is moeten worden opgebroken, omdat daaronder gaten in den grond voorkwamen, als gevolg van het wegzakken van grond door de niet geheel dichte afhelling langs de haven. Bij de vernieuwing van het wegdek is een betonverharding gekozen, omdat eventueel weder optredende kleine grondverzakkingen door dit stijve wegdek kunnen worden overspannen en voorts omdat het aanbrengen van een betonverharding achtereenvolgens op de beide helften van de wegbreedte minder last voor het verkeer en voor de omgeving veroorzaakt dan wanneer in de verharding asphalt wordt verwerkt.

Ad A 13um. De aankoop van het stuk grond op het Wilhelminaplein zal in hoofdzaak geschieden om te voorkomen, dat dit stuk bebouwd wordt, waardoor het aanzien van het Wilhelminaplein zou kunnen worden geschaad. Overigens heeft het Bestuur voor dit terrein nog geen bepaalde bestemming.

Voor den Gouvernements-geneeskundige in het 2de district is inderdaad het huis op Klein Kwartier bestemd, hetwelk door indeeling, ligging en grootte voor dit doel geschikt bevonden is. De ligging moet mede gunstig geacht worden in verband met de nabijheid van de woningen van den Districtmeester en de vroedvrouw.

Ad A 14um. De uitbreiding van het personeel staat niet in verband met toeneming van het aantal verpleegden in deze inrichting, maar is een gevolg van de noodzakelijkheid om beter toezicht en daardoor betere verpleging te verkrijgen van de patienten, mede in verband met ingevoerde werktherapie, die voor de patienten van essentieel belang is.

Het bedrag van f 3700.— moet inderdaad met f 600 — worden verlaagd en gebracht op f 3100.—, omdat het salaris van den oppasser abusievelijk voor een geheel jaar in rekening is gebracht.

Ad A 15um. Voor een behoorlijke uitoefening van den dienst op Curaçao, mede in verband met het vervoer van patienten bij ongevallen, infectieziekten over de groote afstanden, die de ambulance moet afleggen, is het noodzakelijk gebleken om de beschikking te hebben over twee ambulances.

Ad A 16um. Nòch voor het kantoor, nòch voor het laboratorium van den Gouvernements-veearts is uit bezuinigingsoverwegingen personeel beschikbaar gesteld. De voorkomende werkzaamheden werden door den Gouvernements-veearts zelf verricht te zamen met den hulpbacterioloog van den Openbaren Gezondheidsdienst en den marktmeester gedurende twee morgens per week. **Aangezien nu de eerste met verlof in Europa is en de** scheikundige van den Openbaren Gezondheidsdienst diens werkzaamheden op het laboratorium naast zijn eigen werk verricht, was het niet mogelijk, den laatste ook nog twee ochtenden per week in het laboratorium te Parera dienst te laten doen, terwijl de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst tegen de oude regeling ook als de hulpbacterioloog terug is, ernstige bezwaren heeft. Het gevolg van een en ander zou zijn, dat alle laboratorium- en kantoorwerkzaamheden voor rekening den Gouvernements-veearts zelf komen.

Deze werkzaamheden breiden zich meer en meer uit, omdat het noodzakelijk is gebleken, de controle op levensmiddelen van dierlijken oorsprong steeds intensiever te doen houden. De marktmeester is met ingang van 1 Juli tevens tot adjunct-ijker benoemd, waardoor diens geregelde winkelbezoek meer tijd zal vorderen. Indien ten behoeve van het laboratorium van den Veeartsenijkundigen dienst over een goed onderlegde hulpkracht zou kunnen worden beschikt, zou in dat laboratorium meer werk kunnen worden verricht, terwijl deze kracht bovendien als reserve voor het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst beschikbaar zou zijn.

De hulpbacterioloog van den Openbaren Gezondsheidsdienst kan moeilijk vervangen worden door een bacterioloog, aangezien voor dezen laatste geen voldoende aarbeid in verhouding tot zijn capaciteiten te verrichten valt. De werkzaamheden toch, die op het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst aan den hulpbacterioloog naast diens werkzaamheden als zoodanig worden opgedragen, kunnen moeilijk aan een bacterioloog worden opgedragen. Indien een bacterioloog in dienst zou worden genomen, zou de Openbare Gezondheidsdienst daarnaast over den hulp-bacterioloog de beschikking moeten blijven houden. Aangezien deze laatste reeds gedurende vele jaren voldoet en door en door op de hoogte is van den dienst, wordt zijne vervanging door een bacterioloog niet wenschelijk geacht.

Willemstad, den 23sten Juli 1934.

De Gouverneur van Curacao,

VAN SLOBBE.

Steunt het

Apostolaat ter Zee.

De Arbeidsbeurs.

In het hoofdartikel van de vorige week werd bij den aanvang gezegd dat volgens sommigen Curaçao eigenlijk te klein is, om zich met een arbeidswetgeving bezig te houden. Er werd met klem tegen deze bewering opgekomen. Wij huldigden ons huidig Bestuur, dat de gewraakte opvatting Goddank, niet deelt. Wij stipten even aan dat in kringen, die uiteraard het Bestuur moesten steunen in zijn lofwaardige pogingen, de arbeidswetgeving te bevorderen, soms onwil of misschien onkunde heerscht ... waardoor de verlangde steun ten eenemale uitblijft, of soms in tegenwerking ontaardt.

Iets dergelijks zien we op het oogenblik met de Arbeidsbeurs. Het Bestuur wil de Arbeidsbeurs handhaven — een gedeelte van de K. R. wil haar afschaffen — Waarom? *Curaçao is te klein voor een Arbeidsbeurs.* We citeeren even letterlijk:

„Gevraagd werd, of een arbeids-
„beurs voor dit kleine eiland wel
„noodzakelijk is, gezien het feit, dat
„werkgevers en werknemers elkan-
„der zoo gemakkelijk kunnen vin-
„den en een ontstane behoefte aan
„werkkrachten in de regel zeer snel
„ter kennis van de werkzoekenden
„komt." (zie Koloniale Raad *Amigoe*
„11 Aug 1934.)

We zouden hier direct op kunnen antwoorden, dat op 4 Mei 1934, **twee duizend zeven en zestig** personen stonden ingeschreven in het register van werkzoekenden van de Arbeidsbeurs. We willen volstaan met te verwijzen naar het hoofdartikel van de vorige week waar we uiteenzetten, dat onder het opzicht van industrie en handel Curaçao een zeer belangrijk centrum is, en dit niet alleen wat de werknemers aangaat, maar ook wat de werkgevers betreft. Men behoeft slechts even de lijst van de voornaamste werkgevers na te gaan om dit in te zien. We noemen:

De *C. P. I. M., Ned. Ind. Gas Maatschappij, Cur. Scheepvaart Maatsch., de diverse stoomvaartmaatschappijen, Departement van Openbare Werken, Nieuwpoort, Apostolisch Vicariaat, Firma Dijckerhoff & Widmann, Districtmeesters, Firma Nederhorst, Curaçao Trading Company, 's Lands Watervoorzieningdienst, 's Lands Radio- en Telephoondienst,* zonder particulieren te noemen, die ook van de Arbeidsbeurs gebruik kunnen maken.

Het is een feit, dat de eerste vijf maanden van de stichting der Arbeidsbeurs, dit instituut bewezen heeft, dat het zijn reden van bestaan heeft ook op Curaçao. Immers opgericht 1 Sept. 1931 waren op 30 September reeds 592 personen ingeschreven; op 31 Oct. 845 personen; op 30 Nov. 1160 **personen en op 31 Dec. 1298 personen. In datzelfde tijdsverloop werd aan 837** personen werk verschaft.

Bij een goed georganiseerde Arbeidsbeurs wil dit dus zeggen dat er zooveel mogelijk *goede* arbeiders te werk gesteld worden, en wel zóó dat een zoo groot mogelijk aantal *gezinnen* er bij gebaat is. Iets wat zonder Arbeidsbeurs niet of bijna onmogelijk is.

Als we dus in 1932 en 1933 een vermindering van werverschaffing door middel van de Arbeidsbeurs moeten constateeren, dan kan dit niet liggen aan het *te klein zijn* van Curaçao; want was Curaçao in 1931 niet te klein voor een Arbeidsbeurs, dan is het er ook niet te klein voor in 1932 of 1934.

Er moeten dus andere factoren in het spel zijn. En die zijn er inderdaad.

We zullen trachten ze in 't kort aan te geven.

Ten eerste heeft de wereldcrisis de gelegenheid tot arbeid aanmerkelijk beinvloed. De noodzakelijkheid van bezuiniging heeft menig werkgever de handen verlamd, hetgeen een terugslag hebben moest op de werknemers. Niets is echter minder stabiel dan een crisis. We zien reeds hier en daar verandering ten goede. Mag men nu het bestaan van een Arbeidsbeurs afhankelijk maken van een crisis, die des noods een jaar heeft geduurd, maar ieder oogenblik kan ophouden? In 1931 was het resultaat schitterend. In 1932 goed, in 1933 slecht. Hoe zal het in 1934 zijn? Laten we afwachten.

De wereldcrisis is een belemmerende factor die niemand onzer kan wegnemen maar er zijn nog andere belemmerende factoren die wel kunnen verdwijnen. Want

1o. kunnen onze werkgevers meer geregeld worden bezocht door den Leider der Arbeidsbeurs en wel ten eerste om te informeeren of er vacatures zijn; ten tweede om na te gaan of de geplaatste arbeiders voldoen aan de verwachtingen; ten derde om de redenen te kennen waarom ingeschrevenen arbeiders, die vroeger bij een bepaalde patroon werkzaam waren, daar ontslagen zijn. Als deze informaties dan geregeld worden bijgehouden krijgt men langzamerheid vrijwel een volledige controle, hetgeen zoowel den werkgevers als den goed-willenden arbeiders, ten goede komt. Want

2o. kan de leider met deze controle van zelf betere garanties bieden aan de werkgevers omtrent het gehalte van den arbeider.

Had de C. R. K. Volksbond, die de Arbeidsbeurs alhier exploiteert tot nog toe een Leider aangesteld, die deze functie slechts een gedeelte van de week waarnam, sinds één Augustus is een persoon de gansche week op het bureau van de Arbeidsbeurs aanwezig om 's morgens de aanvragen uit te schrijven en des namiddags de werkgevers te bezoeken voor de bovengenoemde contrôle, en om van de bestaande werkgelegenheid op de hoogte te blijven.

3o. Zal ook aan de Heeren Werkgevers gevraagd worden hunne medewerking te verleenen, om hun personeel zooveel mogelijk te betrekken door middel van de Arbeidsbeurs.

Wij gelooven dat met deze reorganisatie beide partijen zullen gebaat zijn en wij pleiten derhalve ten sterkste voor het voortbestaan der Arbeidsbeurs.

Blijkt na een jaar de Arbeidsbeurs niet aan het beoogde doel te beantwoorden, zoodat de gelden, die eraan besteed worden, mogen beschouwd worden als nutteloos besteed, dan is het nog steeds tijd de arbeidsbeurs op te heffen. Wij voor ons gelooven, dat hiervoor echter weinig vrees behoeft te bestaan, mits de arbeidsbeurs goed georganiseerd en beheerd wordt, en de werkgevers zoowel als de werknemers haar hun volle vertrouwen schenken.

Want wij moeten niet vergeten, dat een goed georganiseerde arbeidsbeurs

1o. in het belang is van den *arbeider*, die erdoor in staat gesteld wordt tijd te winnen, geld te sparen, zijn arbeidskracht en bekwaamheden productief te maken en slechts in de minst mogelijke mate te lijden onder de ellende der werkloosheid en de noodzakelijkheid van bedeeling.

2o. in het belang is v. d. *werkgever*, die zich niet meer behoeft tevreden te stellen met de eerste, de beste arbeidskracht, welke zich aanbiedt, maar zich integendeel de vrije keus gelaten ziet, om uit een menigte aanbiedingen op diegene in te gaan, welke hem het meest geschikt voorkomt.

3o. zij is in het belang van het Gouvernement, dat zijn uitgaven voor armenzorg zal zien verminderen.

4o. zij is in het belang van de geheele maatschappij, daar het stoffelijk en vooral het zedelijk gehalte der arbeidende klasse zal stijgen, mede om de controle, die zij weet, dat op haar wordt uitgeoefend, daar de productie zich zal uitbreiden, omdat een harer belangrijke factoren, de arbeid, zal winnen aan productiviteit en daardoor het verschijnsel der armoede, dat een weerspiegeling mag heeten van bestaande maatschappelijke wantoestanden, in sterke mate moet afnemen.

Sociale Hoek.

Wij zullen ons hier niet bezig houden met de strijdvragen die inzake het karakter van den eigendom om het **verschijnen van Rerum Novarum ook onder katholieken zijn gerezen. Het** is niet de bedoeling hier een [illegible]tend theoretisch betoog te leveren. Toch is het noodzakelijk voor een goed begrip van hetgeen verder over de verplichtingen van den eigendom zal volgen, met een uiteenzetting van het algemeen karakter van den eigendom en het eigendomsrecht te beginnen.

Rerum Novarum dat werd geschreven in een tijd dat eenerzijds het individualisme van de liberale school een sterke invloed op het openbare leven uitoefende, terwijl anderzijds de opkomende socialistische theoriën met hun collectivistisch karakter het andere uiterste vormden, had reeds duidelijk gewezen op het individueele *en* het sociale karakter van den eigendom.

In de motiveering van het sociaal karakter sluit Rerum Novarum zich nauw aan bij hetgeen St. Thomas van Aquino — en vóór hem reeds Aristoteles — hierover had geleerd.

Volgens St. Thomas is privaat-eigendom noodzakelijk om drie redenen:

1e. Omdat eenieder meer bezorgd is iets te verkrijgen wat hem alleen toebehoort, dan voor datgene wat aan allen toekomt; want eenieder ontvlucht de arbeid en laat aan een ander over wat tot het gemeenschappelijke behoort, zooals gebeurt als er vele dienaren zijn.

(Het „betere zorg"-argument).

2e. Omdat de dingen ordelijker worden behandeld, als aan ieder afzonderlijk de eigen verzorging van een zaak wordt opgedragen; want er zou verwarring zijn als iedereen zonder onderscheid alle dingen moest verzorgen.

(Het orde-argument.)

3e. Omdat er meer vrede onder de menschen bewaard blijft, wijl ieder met het zijne tevreden is. Daarom ziet men, dat onder hen, die tezamen en onverdeeld iets bezitten, veel meer twisten ontstaan.

(Het vrede-argument).

Van het laatste heeft men een sprekend voorbeeld in onverdeelde nalatenschappen, die veelvuldig aanleiding geven tot twisten en processen. De beide andere argumenten kunnen eveneens gemakkelijk door voorbeelden uit het dagelijksche leven worden aangetoond. Men denke slechts aan arbeiders, die in loondienst werken en dezelfde menschen die voor eigen behoeften b.v. op eigen grondje werken. In het eerste geval zien wij — soms ten onrechte — geen verband tusschen hun werk en hun verdienste; in het andere geval daarentegen wel.

De bovenstaande motieven van St. Thomas wijzen allen op het sociaal karakter van de privaat-eigendom en zijn gebaseerd op de menschelijke natuur.

Rerum Novarum geeft verder nog een drietal bewijzen van het individueel karakter van den eigendom als volgt:

1e. De mensch kan door zijn verstand de toekomst in verband brengen met het heden en heeft tot zelfbehoud en voorplanting uiterlijke goederen noodig, niet alleen verbruiksgoederen, maar ook zulke, die na het gebruik in stand blijven.

2e. De mensch heeft recht op de vruchten van zijn arbeid en gelijk het gevolg behoort bij de oorzaak, die het voortbracht, zoo dient ook de vrucht van de arbeid in het bezit te blijven van hem, die de arbeid presteerde.

3e. Het privaat-eigendom is noodzakelijk voor den mensch als hoofd van het gezin. Het is immers een onschendbare natuurwet, dat de vader van het gezin voedsel en al het noodige aan zijn kinderen verschaft. En eveneens streeft hij er van nature naar om voor die kinderen de middelen te verwerven waardoor zij bij wisselvalligheden des levens zich op passende wijze tegen rampspoed kunnen dekken.

Doch dit is slechts mogelijk door het bezit van vruchtdragende goederen, die hij bij erflating aan zijn kinderen kan overdragen.

Men kan derhalve, volgens Mag. Doodkorte O. P. de volgende sluitrede opstellen:

a) de mensch heeft van nature recht op het gebruik der stoffelijke natuurgoederen.

b) door de feitelijke natuur van den mensch, met zijn onvolkomenheden en zwakheden (wat wij, katholieken, de gevallen natuur noemen) en door het feit van de medemenschen zal dit gebruiksrecht niet voldoende gewaarborgd zijn, als de goederen niet verdeeld zijn.

c) derhalve: heeft de mensch recht op privaat-eigendom.

Het zou te ver voeren hier al deze argumenten in den breede uiteen te zetten. Wie een overzicht wil hebben over deze leer, zij verwezen naar de brochure „Eigendomsrecht" van Prof. Aengenent (thans Bisschop van Haarlem), waar ook nog een historisch bewijs voor de noodzakelijkheid van het privaat-eigendom zeer duidelijk wordt gegeven. Voor ons doel is het voldoende vast te stellen dat reeds Rerum Novarum het dubbele karakter van den eigendom — het sociale en het individueele — met bewijzen heeft gestaafd en dat dit eigendomsrecht geldt zoowel voor gebruiksgoederen als voor productiemiddelen.

Het karakter van het privaat-eigendom is derhalve individueel omdat de goederen daardoor op een juiste wijze ter beschikking staan van den eigenaar en zijn gezin.

Het privaat-eigendom heeft echter tevens een sociaal karakter, omdat door dit eigendom de goederen eveneens aan hun bestemming in het belang van allen beantwoorden.

Quadragesimo Anno zegt dan ook, dat:

„Noch Leo XIII, noch de theologen, die onder leiding der Kerk doceeren, ooit ontkend of in twijfel getrokken hebben, dat het karakter van den eigendom tweevoudig is — individueel en sociaal, naar gelang individueele belangen of het algemeen belang erbij betrokken zijn."

Dat dit onderscheid van groot belang is, blijkt uit hetgeen Q. A. hier nog aan toevoegt:

„De 2 uitersten moeten zorgvuldig vermeden worden. Terwijl men nl. door de ontkenning of verzwakking van het sociaal en publiek karacter van het eigendomsrecht vervalt tot het zoogen. individualisme of daar dicht bij komt, zoo loopt ook de algeheele of gedeeltelijke ontkenning van het individueel karakter ervan onvermijdelijk uit op het collectivisme of minstens op een toenadering tot zijn beginselen."

Beide uitersten — en zelfs de nabijheid ervan — worden hier dus uitdrukkelijk afgewezen. Men zou geneigd zijn te zeggen: „ten overvloede — merkt Pius XI dan nog op;

„Houdt men dit niet goed voor oogen, dan loopt men met volle zeilen op de klip van het moreele, juridische en sociale modernisme, waarvoor Wij in het begin van ons Pausschap in een Encycliek gewaarschuwd hebben."

Misschien zullen enkele lezers het buitensporig vinden dat de Paus zelfs de nabijheid van een van beide uiterste opvattingen zoo sterk veroordeelt, daar dit toch tot gevolg moet hebben dat de eene partij de katholieke leer te individualistisch, en de andere partij haar te collectivistisch of te sociaal zal noemen en dat dus beide partijen haar zullen bestrijden,

Zeker zit hierin een buitensporigheid — zooals in ieder nauwkeurig geformuleerd standpunt. Het is een buitensporigheid die door de eeuwen heen het kenmerk in geweest van de katholieke kerk — haar onverbiddelijkheid, ook ten opzichte van schijnbaar geringe afwijkingen. Maar Chesterton merkte hierover reeds op:

„De Christen-herder leidt geen kudde van schapen, maar een horde van stieren en tijgers, van verschrikkelijke idealen en verslindende leerstukken, elk afzonderlijk sterk genoeg om in een valsche godsdienst te veranderen en de wereld te verwoesten."

„Leerstukken moeten binnen strenge grenzen besloten worden, zelfs opdat de mensch de algemeen menschelijke vrijheden zal genieten. De kerk moet zorgvuldigheid betrachten, al was het alleen maar, opdat de wereld zorgeloos zal kunnen zijn."

Door de romantische woordenkeus een blijkt hieruit wel duidelijk wat e reden is waarom in de beide sociale ncyclieken, Rerum Novarum en Quaragesimo Anno, het fundamenteele igendomsbegrip met zooveel nauweurigheid en zooveel nadruk werd epaald.

Nadat het eigendomsrecht op de oven aangegeven wijze is vastgelegd, ordt door Quadragesimo Anno echter evens gewezen op de verplichtingen ie uit den aard en de motiveering an dit recht voortvloeien.

Rerum Novarum had er reeds operkzaam op gemaakt dat er verschil estaat tusschen het rechtvaardig bet van goederen in het rechtvaardig ebruik ervan. Wat dit laatste betreft, egt Leo XIII:

„De mensch moet de stoffelijke oederen niet als eigene bezitten, naar als gemeenschappelijke, zóó, at men er gemakkelijk van medeeelt aan anderen, die in nood vereeren."

„Wanneer voldoende gezorgd is voor e behoefte en den stand, dan is het *licht* de armen te doen deelnemen an datgene wat over is."

Maar er zijn nog andere beperkinen, die volgen uit het dubbele kaakter van den eigendom. Q. A. zegt iervan:

„Dat de menschen op dit gebied niet alleen rekening te houden hebben met hun persoonlijk voordeel, maar ook met het algemeen belang, volgt zonder meer uit het tweevoudig karakter van den eigendom, dat individueel en sociaal tevens is. Het is de taak der regeeringen deze verplichtingen in bijzonderheden te omschrijven, wanneer de noodzakelijkheid zich voordoet en de natuurwet niet reeds hierin voorzien heeft.

Immers: het doel van de staatsgemeenschap is gelegen in het welzijn van alle leden en het staatsgezag heeft tot taak dit doel te verwerkelijken. De Staat is derhalve volledig bevoegd bepaalde eigendomsverhoudingen in hun sociaal karakter te regelen ten behoeve van het algemeen welzijn, echter met de beperking, die weer volgt uit het persoonlijke karakter van den eigendom. Deze individueele kenmerken moeten steeds bewaard blijven. Quadragesimo Anno drukt dit als volgt uit:

„Het Staatsgezag kan meer nauwkeurig bepalen wat met het oog op de noodzakelijke eischen van het algemeen belang den bezitters al of niet geoorloofd is in het gebruik van hun bezit".

En Prof. Beysens in zijn Hoofdstukken uit de Bijzondere Ethiek komt tot een anologe formuleering, waar hij schrijft:

„Principieel is dus het privaat-bezit èn subjectief èn objectief beperkbaar en wel door de gemeenschapsorganisatie (d.i. de Staat). Van den anderen kant is die beperkbaarheid niet onbegrensd, juist omdat de eigendom niet alleen sociaal maar ook iets persoonlijks is."

Deze begrenzing van de staatsbevoegdheid wordt door Quadragesimo Anno dan ook uitdrukkelijk vastgesteld:

„Natuurlijk mag de Staat hierbij niet willekeurig tewerk gaan. Nooit mag het natuurlijk recht op privaatbezit en het recht om dat bezit door erflating te vermaken, aangetast en geschonden worden."

Rerum Novarum had trouwens reeds hetzelfde geleerd:

„Daar immers het eigendomsrecht niet stamt uit een menschelijke wet maar uit de natuur, kan het staatsgezag het niet afschaffen, maar slechts de uitoefening ervan regelen en met het algemeen welzijn in overeenstemming brengen."

Volgens de katholieke leer is dus de Staat bevoegd het gebruik van den eigendom te beperken in zoover het sociaal is gericht, zonder nochtans afbreuk te doen aan het individueel karakter, dat eveneens tot het wezen van het eigendomsrecht behoort.

Maar ook Quadragesimo Anno wijst nog op plichten die — volgens R.N. — „niet langs gerech elijke weg kunnen worden opgevorderd." Dergelijke plichten zijn in het gewone, dagelijksche leven zoo veelvuldig als alle behoorlijke handelingen die niet door den wetgever zijn voorgeschreven. Het is bv. plicht om eerlijk te zijn in zaken — maar slechts bij enkele, bepaalde oneerlijkheden zal de rechter hulp kunnen verschaffen. Het is plicht van iedere vrouw en van iedere man, een behoorlijk moreel leven te leiden al kan dit ook niet door den rechter worden afgedwongen. Tot de verplichtingen van deze soort die op het privaat-eigendom rusten, behooren:

„de allerstrengste verplichting van de rijken om aalmoezen te geven, de liefdadigheid te beoefenen en wel te doen in grooten stijl."

Als toepassing van deze „allerstrengste verplichting" op de nooden van dezen tijd wordt dan met name genoemd:

„Wanneer overvloedige inkomsten besteed worden om in ruime mate loonende arbeidsgelegenheid te scheppen, mits die arbeid dient tot het voortbrengen van werkelijk nuttige zaken."

Aan deze verplichting wordt bv. niet voldaan indien de overvloed wordt gebruikt voor ver-doorgevoerde mechanisatie en rationalisatie waardoor de arbeidsgelegenheid in een bepaalde landstreek vermindert.

Na deze uiteenzetting van de rechten en plichten van den eigendom, die, zooals reeds werd opgemerkt, de grondslag behooren te zijn van ieder sociaal-econnmisch stelsel, gaat de Paus over tot bespreking van het meer practische vraagstuk: de verhouding van kapitaal en arbeid om aan de hand daarvan het „rechtvaardige loon" te bepalen.

300-jarige vereeniging Kolonie Curaçao - Nederland. viering op Saba.

Als men de grootsche opzet ziet van de viering op Curaçao en de andere benedenwindsche eilanden, dan is onze viering bescheiden geweest, maar we zijn er niettemin trotsch op. We hadden reden om trotsch te zijn. Ten eerste omtrent het feit zelf, dat we 300 jaar onder Nederland staan. Ten tweede omdat van de Bovenwinden alleen Saba feest heeft gevierd. De andere zuster-eilanden hebben gemeend het feest te moeten combineeren met 31 Aug.

Er zal dus één feest van gemaakt worden! Ons werd die keus ook gelaten maar, no sir! feest vieren! En er is braaf pret gemaakt op 30 Juli.

Het begon al vroeg in den morgen met muziek (een plaatselijk clubje) langs onze straten. Het weer beloofde niet veel maar we hebben toch de gelegenheid gehad om ons mooi program af te werken. Om 8 uur werden de schoolkinderen getracteerd. Hoe kinderen zich weten te amuseeren bij feesten weet een ieder. Je moet een echte kniesoor zijn om, bij het zien van al die blije kindergezichten, niet zelf in feeststemming te geraken.

Na de schoolkinderen volgden de armen. Dat is een traditie geworden op Saba dat de armen bij elk feest hun deel krijgen. En dit mag wel! We hopen, dat de armen bij dergelijke feesten niet vergeten zullen worden!

Om 11 uur kwam het officiëele gedeelte: audiëntie bij den loc-gezaghebber. Er werd een speech afgestoken. Jammer, dat deze speech te veel ruimte zou beslaan anders hadde ik die in haar geheel opgegeven. Spreker begon met het historisch gedeelte, vertelde (wat Sabanen niet wisten!) van onze Hollandsche afstamming. Noemde namen als: Zegers, Hassel, Leverock, Simonsz. Vanzelf weten Sabanen nu, dat ze dus afstammen van Holland en niet van Ierland of Schotland, zooals het altijd heette. Spreker vertelde van Saba's eerste kolonisatie vanuit St. Eustatius in 1640. Ook konden we namen hooren van vice-commandanten zooals Jan Zegers, Engel van Leverhout, Pieter en Charles Runnels, Jacob Leverock, Thomas Dinzey, Jan Winfeld (sommige van deze namen bestaan nog op Saba!)

Spreker besprak verder de bevolking van Saba, die tot 2000 is opgeklommen. Over de Engelsche penetratie. Ook de godsdienst (die eerst dutch reformed was!) kreeg een beurt. Het jaartal 1755 werd genoemd voor de Presbyterians, de Anglikanen kwamen in 1777, terwijl de katholieken in 1850 vaste priesters kregen, waarvan de eerste father Kistemaker was.

We kregen te hooren van den overval van Rodney, een gebeurtenis waarna de eilanden nooit meer hun goede tijden kenden. Bij het eind wees spreker op de zegeningen, die we gehad hebben onder de regeering van het Huis van Oranje (we dachten vanzelf aan de deelname van Holland na onze bekende orkanen, om niet te spreken van onze pracht stoomvaartverbinding met Curaçao en andere eilanden!) wees op onze deelname in de laatste sterfgevallen die het Oranje Huis troffen en eindigde met de bede, dat God Saba mocht zegenen en geven, dat we nog vele eeuwen met het moederland mogen vereenigd blijven en vroeg ons, (na 't spelen van het volkslied) te drinken op onze beminde koningin en kroonprinses Juliana.

Een der landraden bedankte den loc-Gezaghebber voor het gesprokene en gaf de verzekering, dat Saba, nu zijn afkomst kennende, zich er steeds van bewust zal zijn en blijven en zich steeds één voelen met het Moederland.

Om 2 uur in den middag begonnen de volksspelen. Nummers als: "eating coins" "pinning tail to donkey" en andere verliepen vlot. Om 5 uur hadden we de "May-pole danse." Een goéd nummer! Het mocht er zijn, vooral daar het iets nieuws is voor deze generatie. Geen wonder, dat op verzoek dit nummer herhaald werd. Het slot van dien dag was een optocht (met muziek) in den avond met verlichte lampions, die aan stokken bevestigd waren zoodat ze hoog boven de menigte uit gestoken werden. Dit nummer, dat zich de laatste jaren heeft ingeburgerd bij elk feest op Saba, zou men niet makkelijk van het program kunnen schrappen. Deze keer moest ons vuurwerk vervallen, wat reuze jammer was (dit kwam omdat er minder geld was toegestaan deze keer!). En dan last not least moet ik nog vermelden een zeer aardige attentie van de firma Heinekens in Holland. We kregen 3 kisten bier, wa onder de bevolking verdeeld is geworden. Ik moge hierbij den dank uitbrengen van de geheele bevolking aan de Firma Heinekeus voor het lekkere Hollandsche bier!

Het feest van de 300-jarige vereeniging met het Moederland is goed gevierd op Saba en Saba weet voortaan, dat zijn afstamming Hollandsch is, Saba wil voortaan niets anders zijn dan dat! Saba voelt zich ook sterk door het Rijksverband.

M. B.

BERICHTEN.

Kerkbericht.

Op Zaterdag 11 Augustus heeft Z.E. Mgr. Verriet het H. Sacrament des Vormsels toegediend, des morgens om 8 uur in de parochie van Janwe aan 25 kinderen; daarna in de parochie van Wishi aan 80 kinderen; des middags om 4½ uur aan 210 kinderen in de parochie van Pietermaai.

Zondag 's middags hieropvolgende heeft Monseigneur om 4 uur 't H. Vormsel toegediend in de Cathedraal aan 85 kinderen en even na vijf uur in de kerk van Santa Familia aan 125 kinderen.

Mogen niet alleen de kinderen maar ook hunne peters en meters hun voordeel gedaan hebben met de echt apostol'sche woorden bij die gelegenheid door hun Bisschop gesproken, woorden die hoogst ernstig waren en tot nadenken moeten stemmen.

Eerw. Zuster Conrada. ✠

Zondagmorgen 12 Augustus is zacht en kalm in den Heer overleden de Eerw. Zuster Conrada van de Congregatie der Gasthuiszusters te Breda.

Zij bereikte den gezegenden ouderdom van 84 jaar.

Zuster Conrada werd geboren te Vorstenbosch den 17den Nov. 1850 en trad in het klooster den 5den Juni 1879. Zij ontving het religieuse kleed den 2den Augustus 1871 en deed hare heilige geloften den 4den Juli 1881.

Zuster Conrada kwam op 1 Januari 1882 te Curaçao aan en werkte er 52 jaar onafgebroken tot heil der zieken in het Hospitaal, te Monte Cristo en te Zaquito.

Overgroot zal haar loon zijn in den Hemel.

R. I. P.

Eerw. Zuster Jeanne d'Arc.

Vandaag 18 Augustus viert de eerw. zuster Jeanne d'Arc van de Congregatie der eerw. zusters van Schijndel haar zilveren feest.

Zuster Jeanne d'Arc behoort tot de eerste zusters van Schijndel die het huis op Santa Rosa begonnen en in Januari 1932 heeft Haar Eerw. de school van Pietermaai overgenomen. Momenteel is Zij het hoofd van de U.L.O.-school van het St. Antoniusgesticht.

Zuster M. Jeanne d'Arc (in de wereld Mej. Philomène Petronella Donkers) is geboren te Boekel den 16den September 1891. Zij trad in het klooster den 14den Augustus 1909 en ontving het religieuse kleed den 18den Augustus van hetzelfde jaar. Hare kleine geloften deed Jeanne d'Arc den 24sten Augustus 1910, hare groote den 17den Augustus 1913.

Wegens huiselijke omstandigheden kan het feest niet op den dag zelf gevierd worden. Op Zondag, 26 Aug. zal er van 10 tot 12 gelegenheid zijn om Zr. Jeanne d'Arc te feliciteeren.

Het zal de hoogst bekwame, bescheiden Zuster op dien dag zeker niet aan belangstelling ontbreken.

Ad multos annos.

Benoeming.

Het heeft H.M. de Koningin behaagd den Weled Geb. Heer A. G. Statius Muller te benoemen tot lid van den Raad van Bestuur. Onze beleefde gelukwenschen.

Q. L. Rigaud. ✠

In den nacht van Vrijdag op Zaterdag van de vorige week overleed de Weledele Heer Q. L. Rigaud, vroeger onderwijzer en daarna Griffier bij het hof van Justitie.

Enkele maanden geleden reeds was de Heer Rigaud sukkelend maar nauwelijks 3 weken her, mocht de Heer Rigaud het hospitaal verlaten, oogenschijnlijk veel beter. Totdat plotseling eene nieuwe instorting kwam, die doodelijk bleek te zijn. De Heer Rigaud, die een goed mensch en eminent huisvader was, laat een treurende weduwe met vele kinderen achter. De oudste dochtot was juist sinds drie maanden naar Holland vertrokken om te studeeren. Wij bieden de overblijvenden onze hartelijke condoleances aan.

Welkom.

Op Zaterdag 11 Augustus is met de Colombia alhier gearriveerd de Hooggeachte Familie J. M. J. Ellis. Wij wenschen de Heer en Mevrouw Ellis en hun beide kinderen van harte welkom en verheugen ons met hunne tallooze vrienden in hun voorspoedige terugkeer.

Uitvoering Theater Brion.

De uitvoering van het artistieke gezelschap onder de begaafde en kunstzinnige leiding van Mevrouw Laura de Maduro had Donderdagavond voor een uitverkochte zaal plaats. Wegens het ter perse gaan van ons weekblad moeten wij ditmaal een uitvoerig verslag tot de volgende week uitstellen.

Slechts in 't kort mogen wij constateeren dat spel, muziek en dans costumes en decor op zeer hoog peil stonden en voor iemand die Curaçao niet kent was deze avond eenvoudig een openbaring. Zij die ons Curaçaosche volk in al zijn geledingen willen kennen mogen op zoo'n avond niet ontbreken; zij zullen ontwaren dat het enthusiasme van ons jonge geslacht zich niet alleen openbaart in woorden maar ook in een intens verlangen hun hooger leven te ontwikkelen in die richting welke altijd de charme is geweest van een beschaafd volk, kunst en poezië hand aan hand met godsdienst en wetenschap.

Wij wenschen Mevrouw de Maduro, Hare actrices en acteurs van harte geluk, zonder de muziekkunstenares Mej. Clisia Henriquez te vergeten en hooren met genoegen dat de volgende week nogmaals eenzelfde uitvoering zal worden gegeven om degenen die deze keer geen plaats konden krijgen in de gelegenheid te stellen eenzelfde genotvolle avond te hebben als de bezoekers van l.l. Donderdagavond.

Regenval 1e half jaar 1934.

Eiland	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni
	mM	mM	mM	mM	mM	mM
Aruba	63,6	5,1	11,2	——	3,3	——
Bonaire) Kralendijk)	143,8	12,8	2,9	——	1,8	0,4
Bonaire) Rincon)	167,3	4,3	23,7	3,4	——	3,6
St. Martin	80,2	60,—	71,5	22,6	54,9	23,4
Saba	144,1	35,5	67,—	20,6	52,4	27,—
St. Eustatius	94,4	33,5	110,—	17,8	35,—	22,7

Zilveren Regeeringsjubilé

van Zijne Excellentie

Grl. J. V. Gomez

President van de Vereenigde Staten van Venezuela.

Met een blij en dankbaar hart neemt Curaçao deel aan dit zilveren feest van Venezuela's hoogst verdienstelijke President.

In die 25 jaren van zijn vreedzaam bestuur is de verhouding tot Curaçao steeds zeer vriendschappelijk geweest.

In 1908 ontving de Nederlandsche Zaakgelastigde De Reuss zijn paspoort in een vorm welke voor Nederland zeer krenkend was, terwijl de gevolgen voor Curaçao met het Overschepingsverbod allerbedroevendst waren.

Ofschoon de diplomatieke betrekkingen met Nederland eerst twaalf jaar later hersteld werden, was de nieuwe Opperbevelhebber Grl. Juan Vicente Gomez Curaçao toch zeer goed gezind van de aanvaarding van het Bestuur af en bleven alle onaangenamheden van vroeger uit.

Nadat de nieuwe Gezant d'Artillac Brill zijn plaats weer had ingenomen te Caracas in het Corps Diplomatique, heeft Grl. J. V. Gomez herhaaldelijk blijk gegeven in de Nederlandsche Ambassade groot vertrouwen te stellen.

Ook werden verschillende Gouverneurs van Curaçao met hooge Venezolaansche onderscheidingen begiftigd, zooals in 1919 Gouv. Nuyens en in 1921 Gouv. Helfrich, die persooonlijk, vergezeld van den Gouvernementssecretaris den Heer Boomgaart, en Adjudant Penha, den President van Venezuela een vriendschapsbezoek bracht.

Nu wederom heeft het Zijne Excellentie J. V. Gomez behaagd Gouver- Van Slobbe te vereeren met het Grootkruis van Officier der Simon Bolivar Orde.

Voor deze goede verstandhouding danken wij Grl. Gomez ten zeerste en wij hopen, dat de goede God nog lang zijn leven moge sparen tot heil van Venezuela, maar ook tot voortzetting der vriendschappelijke betrekkingen met Curaçao en Nederland.

HAVEN.

Vergelijkende Staat van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Netto inhoud in M3
Juli 1934	387	2.191.607
Juli 1933	414	2.358.337
Jan. t/m Juli 1934	2825	17.293.950
Jan. t/m Juli 1933	2787	16.619.628

ZEILSCHEPEN.

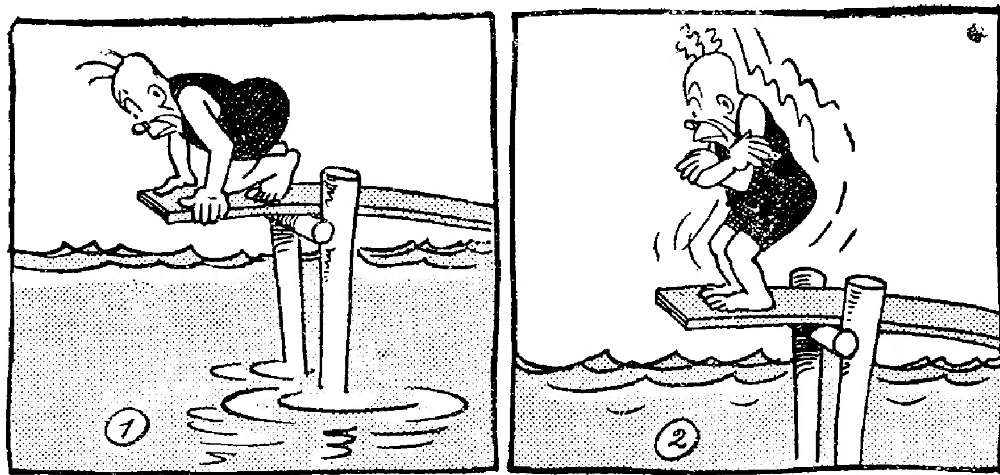
	Aantal	Netto inhoud in M3
Juni 1934	110	10.818
Juni 1933	112	10.548
Jan. t/m Juni 1934	734	59.782
Jan. t/m Juni 1933	677	55.853

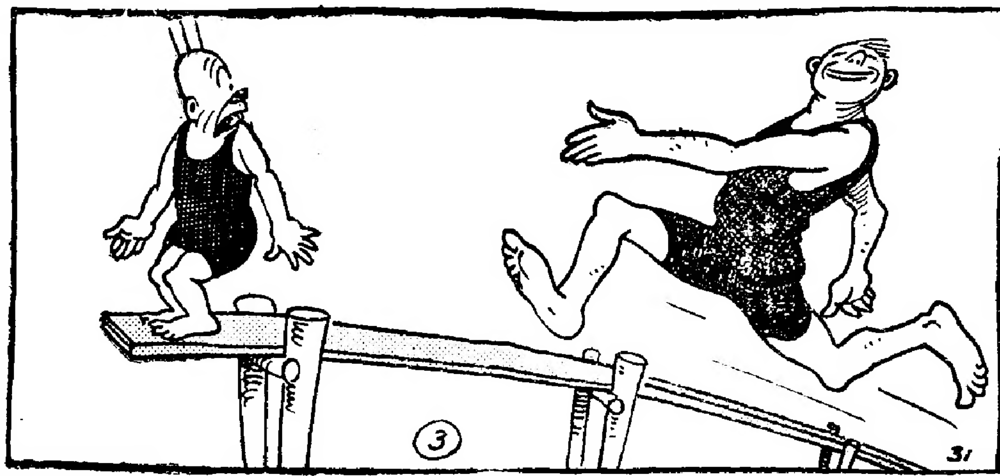
Zeilvaart gedurende de maand JUNI 1934.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	30	Aruba	29
Bonaire	29	Bonaire	29
Barbados	1	Guanta	1
Higuerote	1	Jamaica	4
La Guaira	2	La Guaira	25
La Vela de Coro	5	La Vela de Coro	16
Londen	1	Las Piedras	1
Mayaguez P.R.	1	Marigot	1
Pto Cabello	12	New Foundland	1
Rio Hacha	1	Pto. Cabello	9
Tucacas	20	Rio Hacha	1
Zee	7	St. Martin	1
	110		118

Aankomst en Vertrek der schepen in de week van 19 — 25 Augustus 1934.

	Aank.	*Van*	*Vertr.*	*Naar*
El Libertador	19	Maracaibo, Aruba	19	Aruba, Maracaibo
Mimi Horn	19	Maracaibo	19	New-York
Vancouver	19	Cristobal	19	Hamburg
Astrea	22	New-York	22	Aruba, Maracaibo
El Libertador	22	Maracaibo, Aruba	22	La Guaira
Wayfarer	22	Liverpool, Londen	23	Cristobal
Caribia	23	P. Barrios	23	Hamburg
Cuba	24	Le Havre	24	P. Limon
Miranda	—	Curaçao	24	Maracaibo
Amor	24	Maracaibo	24	New-York via P. Cabello
El Libertador	24	La Guaira	24	Aruba, Maracaibo
Cottica	25	New-York	26	Amsterdam via Venezuela & Suriname.

Adamson bij zijn jaarlijksch bad.

Dankbetuiging uit Suriname.

Diep getroffen door de talrijke blijken van innige deelneming betoond gedurende de ziekte, bij het overlijden en bij de plechtige uitvaart van het stoffelijk overschot van onzen onvergetelijken Zoon, Broeder, Behuwdbroeder en Oom

Richard Arthur Schelts.

betuigen ondergeteekenden aan alle vrienden en bekenden hunnen hartgrondigen dank.

In 't bijzonder aan: de Eerw. Geestelijkheid, den Eerw. Frater-Directeur v/h St. Thomas College en zijne Medebroeders, de Eerw. Zusters v/h St. Elizabeth-Gasthuis, het Leekenpersooneel der R. K. Scholen, de Vereeniging „St. Thomaskring," de Vereeniging „Suriname", de Familie Man-Asam, de weled. Heer R. Pluim en zijne huisgenooten.

Familie Schelts.

Ph. Burgos.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd-uitslagen 12 Augustus 1934.

W.B.	BISMARCK	—	ASIENTO	2—0
Z.B.	AJAX 1	—	VOLHARDING 2	0—1
Z.B.	DE RUITER	—	JOH. MAURITS	2—1

De wedstrijd R. C. C. 2 — TRANSVAAL 2 is niet doorgegaan wegens het niet opkomen van TRANSVAAL, waardoor TRANSVAAL deze wedstrijd verloren heeft.

Stand Competitie-wedstrijden per 12|8|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	7	6	0	1	11	4	12
R. C. C.	8	5	1	2	15	6	11
BISMARCK	8	3	3	2	7	5	9
HERCULES	7	3	2	2	5	2	8
TRAPPERS	7	3	2	2	9	6	8
TRANSVAAL	7	2	2	3	12	5	6
VOLHARDING	7	3	0	4	14	9	6
GO AHEAD	5	0	2	3	2	7	2
HERMANDAD	8	1	0	7	4	34	2
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	5	4	1	0	23	1	9
TRAPPERS 2	4	1	3	0	4	3	5
VOLHARDING 2	5	2	1	2	7	7	5
ASIENTO 2	5	2	0	3	7	10	4
TRANSVAAL 2	3	1	1	1	5	7	3
* BISMARCK 2	4	3	0	1	9	6	2
HERCULES 2	4	1	0	3	4	10	2
HERMANDAD 2	4	0	0	4	2	15	0
Res. 2de klasse							
AJAX 2	4	3	0	1	8	1	6
D. D. V. O. 2	3	3	0	0	7	2	6
JOH. MAURITS 2	2	0	1	1	0	2	1
ATLETICO 2	3	0	1	2	1	6	1
DE RUITER 2	2	0	0	2	1	6	0

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l.l. en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni l.l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 19 Augustus

MUNDO NOBO

W. B. **HERCULES — VOLHARDING**

Aanvang: 4.30 precies

Scheidsrechter: Hr. Elfrink
Grensrechters: Visser, Nevel

DE HOOP.

Z. B. **D. D. V. O. 1 — BISMARCK 2** *L.*

Aanvang: 4.30 precies

Scheidsrechter: Hr. Schouwé

Res. 1ste klasse

HERCULES 2 — TRAPPERS 2

Aanvang: 3.15 precies.

Scheidsrechter: Hr. Ramos

Res. 2de klasse

ATLETICO 2 — DE RUITER 2

Aanvang: 3.15 precies.

Scheidsrechter: Hr. Dijk

RIO CANARIO

Res. 1ste klasse

ASIENTO 2 — HERMANDAD 2

Aanvang: 4.30 precies.

Scheidsrechter: Sylbing

Zondag, 26 Augustus.

MUNDO NOBO

1ste klasse

GO AHEAD — TRAPPERS

Aanvang: 4.30 precies

Z.B. **Winnaar H — Winnaar K** *M.*

Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP

Het terrein De Hoop is op 26 Augustus aan de Shell Sporting Club afgestaan voor het houden van atletiek wedstrijden.

SCHERPENHEUVEL

Z. B. **SCHERPENH. — WINNAAR** *C.*

Aanvang: 4.30 precies.

De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 uur n.m. van het Wilhelminaplein.

Adreswijzigingen:

C. V. V. Go Ahead — Secretariaat: Panamaweg 13.
C. V. V. Hermandad — Secretariaat; Kamp Rio Canario.

Een geldboete van fl. 2.50 is wegens het niet op tijd voldoen van de aan den C. V. B. verschuldigde contributie over het 2de halfjaar 1934 opgelegd aan de navolgende vereenigingen: (H. R. art. 30 en 32, 2e lid)

Atletico, D. D. V. O., De Ruiter, Go Ahead.

De aandacht van deze vereenigingen wordt er op gevestigd dat deze boete voor elke ingegane week verzuim herhaald wordt.

Elftal-Opgaven voor de maand AUGUSTUS.

Van rechts naar links.

AJAX 1:	Ongewijzigd.
AJAX 2:	Ongewijzigd.
ASIENTO 1:	H. C. J. Nieuwenhoff, W. Lambij, D. Monfils, J. P. Spruit, A. de Wolf, W. Hendriks, J. Boon, J. Nieuwenhoff, L. Opschoor, P. C. Kroon, I. P. de Vooys.
ASIENTO 2:	D. de Jong, P. Fraterman, G. J. Brouwer, J. Rigaud, G. de Nieuwe, P. Faber, A. J. Oomen, J. Kooyman, J. de Boer, B. Lagendijk, T. J. Leefland.
ATLETICO 1:	S. O. Mambaer, J. A. Daal, A. I. Daal, C. C. Scorea, M. P. Wolters, I. C. Morales, A. A. Mercelino, J F. Stekman, V. M. Pieters, A. Royer, J. J. Fierman.
ATLETICO 2:	G. C. Fierman, I. Williams, R. O. Protecion, B. Kraas, P. Scorea, D. C. Veeris, B. M. Martines, J. M. Dorothaal, E. A. Martina, V. A. Kleinmoedig, J. F. Daal.
BISMARCK 1:	J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, J. Cesilia, J. Davelaar, E. Ruiz, F. Rovil, H. Vorst, M. Pieters, H. A. Maduro, J. Christian.
BISMARCK 2:	E. Winklaar, F. Nicasio, W. Nahr M. Daal, J. Rodriguez, E. Moesker H. Bakhuis, M. Casimir, F. Pelleter, R. Davelaar, J. S. Vos.
D. D. V. O. 1:	A. Merkies, G. Roos, J. Scorrea, E. Cijntje, L. B. Laurens, V. Confesor, C. Lira, V. Hernandez, P. Faneylen, J. Nonato F. Sillië.
D. D. V. O. 2:	I. Dania, E. Goilo, H. de Windt, J. Cuales, A. Ysden, A. Thodé, E. Coffiel, V. Francisco, L. Schoop, A. Alvarez, R. Scorrea.
DE RUITER 1:	A. Wesler, E. Romer, S. Scharbaij, A. da Costa Gomez, B. Rudolf, B. Marchena, E. Pinedo, August Virginia, H. Dovalla, A. Sillië, P. Bonifacio.
DE RUITER 2	R. Pietersz, B. Roosje, O. Mischael, G. Baart, J. La Cruz, E. Venturanza, F. Michiel, L. Koeiman, J. Schorea, P. Belenfen, C. Laurens.
GO AHEAD:	E. Bertus, H. Muyden, F. de Vries, A. Bemmel, De Rooy, H. Nevel, Ch. Roosburg, A. Beeldstroo, S. Eliazar, E. Chundro, A. Moorman.
HERCULES 1:	J. Pinedo, H. Weber, J. Girigori, L. Laurens, J. Hollander, R. Danchi, E. Atalida, F. Pinedo A. Evertsz, M. Fecunda, F. de Jongh.
HERCULES 2:	W. Labordus, F. Angel, A. Franka I. Nieuw, A. Prince, C. Riegis, E. Scheidelaar, P. Jansen, E. Boyé, G. Curiel, J. de Windt.
HERMANDAD 1:	C. J. A. Voigt, E. Handels, P. L. B. Lugthart, H. Blom, J. Hooiberg, A. Biervliet, W. J. Osenga, W. Hensdaags J. Ettinger, J. A. v. d. Ham, L. Ong-A-Swie.
HERMANDAD 2:	H. Nagtegaal, Ch. Molly, A. Keet, A. Weide, C. E. Schuppen, G. Naram, Jac. De Knight, J. Tremens, A. Andeweg, P. Rietkerk, A. Kerkwijk.
JOHAN MAURITS 1:	W. Groen, C. Pleijte, E. M. J. Ooft, A. H. Henschen, G. L. van Bergen, J. Medema, J. J. Bronder, F. J. Robert, J. P. van Dalen, F. A. Staverman, F. C. H. Schlahmilch.
JOHAN MAURITS: 2	J. van Hal, J. A. Schouten, W. van Putten, J. Hollander, W. Zweverink, W. C. Norden, J. W. de Grijs, A. Hamelinck, P. van Leeuwen, A. J. Goveia, H. van der Blom.
SCHERPENHEUVEL 1	Ph. Newton P. Martha, R. Suarez, J. Coffie J. P. Coffie, S. Cathalina, J. Regales, Ch. Becker, R. Tromp, B. Isenia, C. Servani.
R. C. C. 1:	W. A. Roerhorst, I. Bouwman, J. Hollander, J. F. V. Naar, R. de Windt, N. Vera, J. G. Hofmans, C. Prince, J. Suarez, G. J. Schouten.
R. C. C. 2:	Ph. de Jongh, F. Hollander, M. G. Bouwman, J. v Uytrecht, C. I. Royer, H. Gorsira, E. Rib, G. Raven, O. Profeet, H. Leers, E. D. de Castro.
TRANSVAAL 1:	Ongewijzigd
TRANSVAAL 2:	Ongewijzigd
TRAPPERS 1:	A. A. Confesor, E. R. A. Jansen, A. J. Maduro, W. F. Abad, J. C. Jacob, B. F. Leonora, R. B. Wilsoe, A.C. Escobar, M. de Castro, C. Bosch, E. F. de Castro.
TRAPPERS 2:	V. C Manuel, E. F. Brion, A. Goedgedrag, E. A. Reyes, A. M. Chirino, R. E. Corasol, J. C. Poppen, G. Pieter, V. Evertsz, R. F. Nahr, I. H. Dania.
VOLHARDING 1:	A. Clement, A. Minguel, J. Stekman, P. Leano, J. de Windt, L. Pieters, M. Laurens, A. de Castro, A. Meerens, M. Henriquez, E. Rondijk.
VOLHARDING 2:	E. Thielman, J. Celacio J. Tokay, S. Celacio, V. Nepomuceno, F. Fer, J. Marquez, J. Sillië, E. Pieters, R. Ruperto, A. Daantje.

Het Bestuur.

Junior-Afdeeling.

Uitslagwedstrijd Hercules-Ajax 2 -- 1.

(Door deze overwinning zal Hercules in de Finale uitkomen tegen de winnaar van den wedstrijd R. C. C. — Volharding)

Wedstrijdprogramma.

MUNDO NOBO.

19 Aug. 1934.

R. C C. — VOLHARDING

Aanvang: 9.30 V. M. precies

Scheidsrechter: Hr. Van Geffen

MUNDO NOBO.

31 Aug. 1934.

HERCULES — Winnaar E
(R.C.C. — Volharding)

Aanvang: *3.15 n.m. precies.*

Noot: Tot onze spijt heeft men *nóg* geen rekening gehouden met onze gegronde, ernstige bezwaren aangaande de tijd dezer wedstrijden. *Red.*

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, vestigt de aandacht op het navolgende:

Ondanks herhaaldelijk plaats gehad hebbende waarschuwingen, komt het gebruik van vreemde maten en gewichten, zooals b.v. yard, Engelsche pond en derg. nog steeds veelvuldig voor.

Dit werkt verwarrend en vaak misleidend terwijl het gebruik van andere maten en gewichten, dan de bij Verordening voorgeschrevene zooals Meter, Kilogram, Liter enz. is strafbaar gesteld.

Teneinde eenieder in de gelegenheid te stellen, zich van de vereischte maten en gewichten te voorzien, wordt thans reeds ter openbare kennis gebracht, dat na 1 Januari 1935 de bepalingen van de Verordening betreffende de Maten en gewichten nauwkeurig zullen worden nageleefd.

Onder meer is daarbij strafbaar gesteld het gebruiken en aanwezig hebben van niet toegelaten maten en gewichten in winkels, verkoopplaatsen enz.

Bij het constateeren van een overtreding zal alsdan inbeslagname der onjuiste maten en gewichten plaats hebben.

Uitvoeriger inlichtingen worden onder meer verstrekt door den beheerder der markten (tevens adjunct-ijker).

De Procureur-generaal v.d.
F. A. JAS.

2—3

KINDEREN.

Vertaling van DOKOTO.

Wanneer zal moeder vertellen?

De moeder vertelle niet, als 't kind met hoofd of handen met iets bezig is, als 't iets zien of maken wil. Gewoonlijk is de avond meer geeigend tot vertellen dan de morgen omdat in den ochtend door de slaap aangesterkte krachten naar bezigheid zoeken. In de avondschemer werkt het rijk der fantasie en toovert allerlei wonderbare gestalten in het leven. Bij de lamp hoort men graag allerlei gesprekken en verhalen.

De moeder vertelle ook niet als 't kind zijn schoolwerk moet maken en lessen leeren. In één woord, als 't kind een plicht heeft te volbrengen. Eerst plicht, dan pret. Wel kan de moeder als belooning een mooi verhaal beloven zoo gauw 't kind zijn plicht goed volbracht heeft. Nooit moet men 't kind bevelen naar een vertelsel te komen luisteren. Vrijwillig en graag moet 't kind er naar verlangen en 't dankbaar als bewijs van moeders goedheid en liefde aannemen.

Vooral zijn die oogenblikken voor een vertelsel te benutten waarin 't kindergemoed door een of andere gebeurtenis meer voor opvoedkundige invloed vatbaar is, zoodat aanmoedigend of afschrikwekkend voorbeeld uit 't rijk van geschiedenis of verbeelding de werking verhoogt van 't geen 't ondervond of meemaakte. Ook die oogenblikken, waarin de fantasie van 't kind reeds sterk in een bepaalde richting werkt, zoodat het verhaal van moeder een welkome brandstof levert.

Maar de moeder vertelle nooit meer dan één verhaal ook in die zoo gunstige oogenblikken, ze late wat verlangen naar een volgende keer en geeft aldus gelegenheid aan haar kind het juist gehoorde in zich te verwerken.

Zulke gunstige oogenblikken komen zeer veel voor in het leven, dat nu weer eens strerker, dan weer eens zwakker aan 't groeiende kind zich openbaart, ontroerd het nu door een verheven redding, dan door een schreiend weesje, door een dief die gevangen wordt, door een brandend huis, door een schip in nood, door familiefeesten of sterfgevallen. De moeder benutte zulke mooie oogenblikken. 't Is wenschelijk dat ze zich mooie verhalen herinnert of verzamelt, dat ze die verhalen goed in zich opneemt en overziet, opdat ze haar kind veel en goed kan vertellen en zoo opvoedkundig te werk ga.

Aldus komt de tweede vraag:

Wat zal moeder vertellen?

Dat haar verhaal zedelijk en als verhaal zonder smet moet zijn, dat 't verkeerde geen lokkende gedaante krijgt, begrijpt iedere goede moeder. Maar niet al het schoone verdient aanbeveling, volgens inhoud en vorm moet 't ook met de kinderlijke leeftijd overeenkomen, tot zijn verbeelding spreken en een warm gevoel in 't kinderhart wekken. Dan is het beste nauwelijks goed genoeg.

Als de moeder in een vertelling haar eigen oordeel niet vertrouwt, dan lette ze eens extra op de indruk die ze maakt op haar kind. Het normale, goedopgevoede kind laat haar gemakkelijk kaf van koren onderscheiden. Glanzen zijn oogen, luistert 't kind ademloos toe, vindt 't op 't einde met een zucht, jammer dat 't verhaal uit is, verlangt het vroeger of later een herhaling van 't zelfde verhaal, dan heeft de moeder geen zorg. Ze weigere vooral niet de gevraagde herhaling, biedt deze later zelf nog eens aan. Beter een verhaal twee of driemaal, als vier vertellingen slechts één keer. Vooral door die herhalingen van juist 't zelfde verhaal met precies een zelfde verloop der gebeurtenissen, zal het beter op 't kinderlijk gemoed en de kinderlijde verbeelding inwerken, en 't kind wordt er vertrouwd mee en op gegeven oogenblikken zal dat verhaalde het kind waarschuwen of zijn wil sterken.

Vraagt moeder een klein kindje wat zij zal vertellen, dan zullen 't altijd sprookjes zijn. Kinderwereld en sprookjeswereld, een wereld van wonderbare dingen, waarin poppen leven, dieren praten, en 't onmogelijke heel gewoon werkelijkheid wordt. Daarom wordt de lof der sprookjes voor de kindertijd in alle tonen bezongen. Toch is ook hier voorzichtigheid geboden. Zelfs beroemde sprookjes eischen dikwijls eerst goed bekeken te worden en een voorzichtige moeder zal dan nog dikwijls sommige gedeelten er van liever overslaan.

Weinige maar goede sprookjes, zij het voorschrift in de kinderkamer. Helaas zijn er moeders die bij verjaardagen, of andere feesten, of bij de kerstboom allerlei kinderboeken aan haar kinderen geven en aldus 't kinderemmoed een prikkel geven, moeders die zelf altijd weer wat nieuws moeten lezen, vooral pikante lectuur.

Op de eerste en voornaamste plaats staat altijd het verhaal van iets dat werkelijk gebeurd is, waarvoor de achting tot in den ouderdom zonder ons toedoen, steeds toeneemt. Allerlei dichterlijke gestalten, die onze verbeelding verkwikken, ons gemoed ontroeren en de jonge wil wel sterken — ze houden later geen stand en geven later in oogenblikken van strijd, geen kracht, men ziet ze dan slechts als hersensschimmen. Maar zoo, laten de personen der geschiedenis zich niet verdringen. Ze toonen zich aan onzen wil rotsvast als wegwijzers.

Vooral worden geschiedenisverhalen interessant als de toehoorders de plaats kennen waar 't verhaal zich afspeelt of eenige betrekking bestaat tot de helden van het verhaal. Max verveelt 't nooit moeder te hooren verhalen van haar eigen kinderjaren, te hooren van den tijd dat moeder nog klein was, moeder als kind te zien, wat een genot! Jammer dat moeder soms vertelt van haar ondeugden en fouten en straffen. De jongen kan 't moeilijk gelooven. Maar moeder vertelt 't toch zelf en nu schijnen ondeugden hem minder erg. Moeder is hem nog een verheven ideaal en graag ziet hij haar als kind ook in een glorieschijn: 't Verhaal moet aan 't kind idealen geven en de levende idealen in de kinderziel niet dooden!

Kunt gij, bezorgde Moeder, uw kind werkelijke geschiedenissen verhalen vol idealen, weiger 't uw kind niet. Verhalen uit de Vaderlandsche geschiedenis, uit de levens der heiligen, uit den Bijbel.

Vooral de bijbelsche geschiedenis is vol verhalen, die op de verbeelding, 't gemoed en de wil van uw kind groote goede invloed zullen hebben. Herinner U de trouwe Eliëzer aan de bron te Haran, waar hij de dienstvaardige Rebekka ontmoet, aan Jozef en zijn angstige uitroep ik ben Joseph, uw broeder, leeft Vader nog? Aan de negentig jarige Eleazar die de marteldood verkiest boven den schijn van te zondigen, aan de Maccabeische Moeder, wier moederhart ineenkrimpt terwijl ze haar jongste zoon, nog alleen over, nadat allen wreedaardig om hun geloof stierven, aanspoort tot trouw aan den Allerhoogste. Aan de jongelingen in den vuurgloed, aan Tobias enz.

Aan 't Nieuwe Testament van zijn wonderschoone Engelenzang boven Bethlehems velden, tot de diepaangrijpende dood op Golgotha en de verheven begeesterende voorbeelden in de jonge Kerk!

Werkelijk, bij wat goeden wil ontbreekt 't niet aan stof tot verhalen. Toch is de Bijbelsche geschiedenis niet zoo gemakkelijk te vertellen als 't op 't eerste gezicht schijnt en menige jonge moeder, die te vroeg of niet goed vertelde, liet er zich voortaan door afschrikken. Anderen zeggen dat deze verhalen goed zijn voor de school. De vertellende moeder, die deze mooie verhalen niet schoolsch uitlegt maar op haar moederlijke manier vertelt in de huiselijke omgeving zal de goede invloed er van ondervinden. Maar als gij het eens schoolsch kon vertellen en uitleggen, jonge moeder, zoo, als de leeraar of leerares van beroep 't kan of moet kunnen, wat zou dan 't verhaalde nog meer aanschouwelijk worden en de verhaalde geliefde personen nog dierbaarder — Maar hier komen we aan de derde vraag:

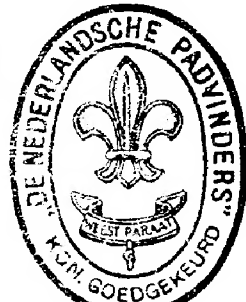
Hoe moet de moeder vertellen?

Bovenal moet ze de dingen die ze gaat vertellen levendig voor den geest hebben, opdat ze zoowel aan de manier waarop ze het verhaalt als aan haar kleine luisteraars volle aandacht kan geven. Zonder onderbreking en pauzen om na te denken, zonder in herhalingen te vervallen en zich zelf te verbeteren, moet de vertelling voortvloeien. Nog meer: De vertelster moet de handeling zelf zien, ze moet de personen die ze laat optreden en spreken, niet als iets vaags, maar als levende wezens voor zich hebben, om zoo te zeggen ze van de voeten tot het hoofd voor zich zien, hun handelingen en woorden zich ingedacht hebben, met andere woorden zelf in het verhaal zijn. Als dan het verhaal zelf niet boven 't kinderlijk begripsvermogen gaat en de moeder zich op 't standpunt van het kind weet te plaatsen, in het kind zijn zienswijze en gevoelens — dan behoeft ze over uitdrukking en toon geen zorg te maken — zooals ze 't vertelt, is 't goed.

Laat 't verhaal op u zelf de ware indruk maken.
Dan zult ge ook de ware uitdrukking vinden.
En kunt ge zoo de ware uitdrukking vinden
Dan zult ge vertellend ook de ware indruk maken. (Ruckert)

Wilt ge als opvoedster uw kinderen doelbewust en met nog beter gevolg vertellen: Zorg eerst voor een duidelijke uiteenzetting van de plaats waar 't verhaal zich zal afspelen. Voeg er aanschouwelijke omstandigheden bij. Algemeene gedachten en uitleggingen, vage voorstellingen zij dikwijls schuld, dat voor de kinderfantasie de samenhang van het verhaal verloren gaat. Zoo vertelt Chr. v. Schmid niet: „Als de knaap zag, dat de oude sliep, liet hij tot het daglicht

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

GROEP I.

GROEP-NIEUWS

van

Maandag 20 tot en met Zondag 26 Augustus 1934.

Uit de leiderskamer.

Geinstalleerd op 14 Augustus LUIS A LEI tot verkenner.

Tot 2e klasse verkenner geinstalleerd G. FABER.

Wij wenschen ANTOON en FRANS van HESTEREN bij hun vertrek naar HOLLAND een goed verkennersspoor en een plezierig verlof.

VAANDRIG REMO M. PRINCE bij zijn vertrek naar COLOMBIA wenschen wij allen Gods zegen op zijn levensweg, trouw aan de beweging en verzekeren hem, dat hij bij ons in dankbare herinnering zal blijven.

ALGEMEENE PATROUILLE BIJEENKOMST.

Woensdag, 22 Augustus.

Verzamelen om 6.30 uur bij „DE GROENE WIGWAM."

Voorlezen der kamporders en verdere instructie voor het groote kamp.

Laatste dag, waarop het kampgeld, zijnde Fl. 7.50 betaald kan worden.

TROEPAVOND.

Vrijdag 24 Augustus.

Verzamelen om 6,30 uur op het groepterrein.

Klaarzetten der patrouille uitrustingen en materialen.

Instructie aan de hand der kamporders.

Aanwijzingen betreffende de dienstpatrouille.

Laatste aanwijzingen voor de komende week.

TROEPBIJEENKOMST:

Zondag, 26 Augustus.

Verzamelen om 2,30 uur bij „DE GROENE WIGWAM.

BEEINDIGING DER WEDSTRIJD PATROUILLEKAMERS.

Laatste kampvoorbereidingen „JAN THIEL".

TROEPRAAD.

Woensdag, 22 Augustus.

Van 8 tot 9 uur, na troepavond.

Programma: Vaststelling van HET OCTOBER PROGRAMMA voor MAANDBLAD.

HORDE van GROEP I.

Ons moto is .... DOE ... JE ... BEST.

Beste Welpen, doe ook in deze week je best; een flinke kranige Welp thuis en op school te zijn. Ik ben blij, dat DE GOEDE DAAD NIET VERGETEN wordt.

DINSDAG en ZATERDAG op de bekende tijden verzamelen, dan zal DE GROEPLEIDER de KAMPORDERS met jullie behandelen en ook INSTRUCTIE geven over het kampeeren zelf, wat hij weet dat het liefste is, dat jullie doen.

Goede Jacht.
Akeela.

GESPREKKEN IN DE LEIDERSKAMER.

Hopman tot Vaan Wim, die in zijn oud Fordje het groepterrein op komt rijden:

„Hallo Vaan, hoe staat het met de fourage voor het groote kamp? Kan je nog al goedkoope prijzen bedingen?"

Vaandrig: 'k Heb niet te klagen Hop. Allerwege ontmoet ik medewerking en krijg eenige procenten korting. 't Zijn ook nog al groote hoeveelheden die wij noodig hebben. 't Jonge.... tachtig jongens tien dagen van goede en voedzame kost te voorzien is geen kleinigheid. Toch ben ik trotsch op mijn kamp-betrekking als „algemeen fourageleider." En is het u al gelukt eenige trucks voor die dagen in bruikleen te krijgen?"

Hopman: „Nog niet Vaantje. Ofschoon ik er bijtijds alle moeite voor doe. Ik heb Zijne Excellentie de Gouverneur gevraagd ons te willen helpen.... misschien kan D.O.W. voor dat doel er eenige beschikbaar stellen. 'k Geloof, dat onze Beschermheer 't voor ons wel mogelijk zal willen maken. 't Zou fijn zijn, als we onze Arubiaansche broers niet op één plekje van het eiland hoeven te laten zitten, maar hen eens iets van ons mooi Curaçao kunnen laten zien."

Vaandrig: „Ja, 't is jammer, dat wij zelf geen truck(s) hebben. 'k Heb ook zoo hier en daar eens geinformeerd of men ons er niet eene in bruikleen af kon staan voor die dagen, maar tot nu toe „bot gevangen". Een mijnheer vroeg mij ('t was niet diezelfde van verleden week) „Zeg, waarom huren jullie geen autobussen?"

Droevig heb ik toen aan ons geldlaadje gedacht, waaruit U gisteren zoo bezorgd rolletjes van vijftig cents zat te maken."

Hopman: "Ja Vaan, bijzonder lollig is de toestand onzer geldmiddelen niet, maar daarom niet getreurd. Misschien sterft er nog wel eens een "Rockefeller", die een flink legaat achterlaat. Gelukkig is per slot van rekening, alles wat wij vragen en verrichten in 't belang der jongens en daarom niet vernederend. Ofschoon 't niet altijd meevalt, altijd maar te vragen en te vragen. Je moet er nu eenmaal 't karakter voor hebben, dat te kunnen en 't is mij nu niet bepaald aangeboren, zooals bij sommige menschen, die ik ken. Trouwens, laten wij altijd zorgen, 100 procent te bieden, als resultaat voor 't geen we gevraagd hebben."

Vaandrig: "U bedoelt, aanschouwelijk maken voor jeugdvrienden, hetgeen bereikt wordt? Dat kan ik niet anders als toejuichen en hoop later dat voetspoor te drukken. Zeg Hop, naar 'k hoor, zal er binnenkort veel gedaan worden voor werk onder de jeugd en zal "'t Leger des Heils" haar beste beentje gaan voorzetten. Een goede vooruitgang niet waar Hop?"

Hopman: „Prachtig Vaantje en natuurlijk allemaal Liefdewerk? 'k Vind 't een geweldig sympatiek idee. Laten we hopen, dat jeugdwerk en jeugdzorg steeds met bekwame handen vol energie wordt aangepakt. Nou Vaan, laat me nu je berekeningen eens zien voor het groote kamp."

Willemstad, 12 Augustus 1934.

M.

RADIO NIEUWS.

op Zondag, 19 Augustus 1934.

Van 15.00 — 16.00 uur A. T.

Op golflente 16.88 M.

1. Pausmarsch.
2. Ouv. Die lustigen Weiber von Windsor O. Nicolai door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.
3. "Radio en Missie." door Pater Lector A. Winke O. P.
4. Le Prelude de Deluge C. Saint Saëns door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud (vioolsolo door Piet Hartvelt.)
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paut de Waart.
6. Van en Voor de Missiepost.
7. Toreador et Andalouse A. Rubinstein. door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.

Het Katholicisme.

IN SCANDINAVIE.

Pater Bécheaux O. P. overste der Dominicanen in Noorwegen en Zweden, heeft een dezer dagen een zeer belangrijke lezing in het Pius XI-instituut te Parijs gehouden, over het Katholicisme in de Noordelijke landen van Europa.

Er is waarschijnlijk geen gedeelte van Europa — zoo begon hij zijne lezing — waar de Hervorming zoo sterk gewoed heeft en zoo krachtig een mogelijk opkomen van een Katholiek opleven heeft verhinderd, als in geheel Scandinavië. Zelfs in Noorwegen waar de Reformatie veel minder sterk is geweest dan b. v. in Zweden, heeft de wet tot op het jaar 1873 bekeeringen tot het Katholieke geloof niet erkend. Er bevinden zich thans in geheel Zweden op eene bevolking van zes millioen zielen, slechts 4000 R Katholieken, die in 10 parochiën met 21 priesters waarvan slechts twee Zweden, verdeeld zijn. In Noorwegen waar vrijheid van geloof alleen sinds 1873 was toegestaan, leven heden ten dage maar 3000 R. Katholieken, met slechts vijf Noorweegsche onder de 42 priesters. In Finland kon eerst in 1920 een Apostolisch Vicariaat opgericht worden, dus na de Russische revolutie, doch er bevinden zich tegenwoordig in het geheel slechts 1.800 Katholieken, verdeeld in vier priesters met acht priesters waarvan er twee Finnen zijn. In Denemarken vinden wij verreweg het grootste aantal Katholieken, 25.000 (onder eene bevolking van 3½ millioen Denen) en 40 missies met 90 priesters waarvan 20 geboren Denen.

In geheel Scandinavië valt echter een zeer groote drang naar onze H. Kerk waar te nemen en wij mogen gerust voorspellen dat in de naaste toekomst alle deze cijfers een meer dan zeer gevoelige verandering ten goede zullen ondergaan.

Om deze bekeering tot het Katholicisme in deze landen te bevorderen help! vooral de „foreign missionary work inside Europe", d.i. de buitenlandsche missie in Europa, die onder leiding van Mr. Hugh. S. Tailor der Princetown Universiteit in Amerika, vooral hare krachten tot herstelling van het Katholicisme op het eiland Gotland aanwendt. Alleen op dit eiland bestonden eenmaal 90 R. Katholieke kerken, nu alle door protestanten in gebruik genomen, terwijl er heden ten dage slechts één kleine R. Katholieke Kapel in de oude en eens zoo floreerende Hanzastad Visby bestaat. De kapel bezit niets meer dan een eenvoudig altaar en heeft zelfs geen banken of stoelen. De kosten van het onderhoud worden grootendeels bestreden uit giften van touristen die gedurende Juli hier verblijt houden. Dan wordt de H. Mis ook dagelijks gelezen, terwijl in andere maanden dit slechts een maal per maand plaats heeft. Het eiland is bedekt met vroegere Katholieke kerken en kapellen, grootendeels ruïnes. Zij die deze bouwvallen bezochten krijgen een onvergetelijken indruk van het Katholieke geloof dat eens daar zoo actief en scheppend, werkte. De heer D. Adams Ray, Saltmataregatan 3 B. Stockholm, Zweden is het middelpunt der hulporganisatie voor deze Katholieke Missie en de nieuwe R. Katholieke Kerk te Hangesund in Noorwegen, zeer onlangs voltooid, is grootendeels gebouwd kunnen worden door de bijzondere hulp van Engelsche en Amerikaansche geloofsvrienden.

Men ziet, het R. Katholicisme in Scandinavië is nog niet zeer groot maar zoo was het ook vijftig jaren geleden in Engeland en Amerika, waar thans onze H. Kerk weer langzamerhand die belangrijke plaats in de samenleving heeft kunnen veroveren, welke haar bij het voortdurend aanwassen van haar groote getal geloovigen ten volle toekomt.

Ook Scandinavië zal, volgens Pater Bécheaux O. P. een zelfde opleving en een zelfden bloei in de opvolgende decennii beleven.

De Tijd.

Varia.

De eerbiedwaardige klokken van de kathedraal Notre Dame in Parijs hebben moeten zwichten voor de gemakken der moderne techniek. Bij het omdraaien van een knopje gehoorzamen zij gedwee, om haar triomflied over de mondaine stad uit te zingen. Slechts zelden laten zij zich hooren. Dit jaar tot nu toe alleen met Paschen.

De toenemende neiging der schismatieke-Russische kerk voor de vereeniging met Rome is de hoofdoorzaak, waarom de gepoe hun satanische woede op deze onschuldige slachtoffers afkoelt in de wreedste vervolgingen.

Op Paasch-Maandag bij de sluiting van het Jubeljaar waren er 80.000 geloovigen in de Basiliek van den St. Pieter. Het aantal pelgrims dat door de heilige deur ging gedurende die twaalf maanden steeg tot 1.500.000.

De getuigenis van een der kopstukken der Duitsche Protestansche filosofen heeft voor ons veel waarde. Harnack, hoewel een vijand van de R.K. Kerk en rationalist, schreef eens het volgende:

„De Roomsche Kerk is een school en centrum van zekerheid. Een school voor de eeuwige jongeren en een centrum van zekerheid voor hen die verlangen naar het Evangelie, zonder inwendig geforceerd te worden.

Er is geen kerk, die niet een zekeren dwang uitoefent; alleen de Roomsche Kerk slaagt er in, de zekerheid te geven, die zij zoeken.

Ten allen tijde zijn in haar groote en goede christenen geweest en ik twijfel er niet aan of die zijn er heden nog. Zij toonen zich getrouwe zonen der Kerk en wij hebben geen recht om de waarheid van hun getrouwheid in twijfel te trekken, noch om hen te beschuldigen dat zij zich zelven bedriegen. Hij, die deze waarheid niet voor oogen houdt, is onrechtvaardig tegenover de Roomsche Kerk. Haar ministerie bestaat hierin dat zij tegelijkertijd is een wereldsche staat, een school, een sacramenteele en sociale zekerheid des geloofs. Degene die hieraan twijfelt, leere uit de geschiedenis dat het een gerealiseerd feit is.

In de Roomsche Kerk is alles georganiseerd en geconstitutioneerd; toch zijn het niet deze organisatie en constitutie maar de geestelijke en levende personen die het wonder van haar vooruitgang en bloei hebben tot stand gebracht. De groote monniken hebben de nieuwe perioden van den bloei der Kerk georganiseerd en niet de groote politici, of als ge het wilt de politici, maar schouder aan schouder met de monniken. Laten wij hieruit leeren, dat geen Kerk kan voortkomen uit hervormingen van constituties en organisaties, hoe vrij of hoe dwingend dezen ook mogen zijn: zij die zich losmaken van de wereld, die God vinden en in God hun kracht: zij zijn de Kerk.

Hoeveel machtiger was eens Sint Franciscus dan vele kerkvorsten.

Het gezegde: „meer vrijheid voor de Kerk" is even neutraal als „Leg de Kerk aan banden." Waar er geen waarachtig leven is, daar baat de vrijheid niets; en waar het bestaat, daar zal geen band haar schaden.

Het derde, wat wij van de Roomsche kerk kunnen leeren, is de gedachte van de katholiciteit en het streven van daadwerkelijke en algemeene broederschap der menschen volgens het Evangelie; het verwezenlijken van Christus verlangen: Één kudde en één Herder." Aldus Harnack.

Weet ge waar de vroegere heidenen zich den hemel dachten?

Op het Atlasgebergte in Marocco, Noord Afrika.

Suriname werd ons in ruil gegeven voor Nieuw-Nederland en Nieuw-Amsterdam, het huidige New-York.

Niettegenstaande het Brittische Koloniale bureau al zijn invloed heeft gebruikt om de scheidingswetten in Barbados door te voeren, zijn ze den Hemel zij dank — daarin niet geslaagd. De Gouverneur en de wetgevende raad hebben met kracht geweigerd om het volk een wet op te dringen, die hun welzijn en den staat tot groot nadeel strekt. In Trinidad is dezelfde sinistre invloed óók gebruikt, en ze zijn geslaagd. Het strekt 't moederland niet tot eer, dat de kolonie in ware beschaafdheid hooger staat.

Als we in den wereldoorlog een vergelijking maken tusschen de gevallen slachtoffers en de geldelijke uitgaven, komen we tot de slotsom dat elke doode $ 25.000 gekost heeft. Zou de berekenaar hiermee willen beweren dat de strijdende naties het menschenleven in den oorlog toch wel iets waard achten?

Als er tegen de Katholieke Kerk gepolemisseerd wordt, dan heeft een ieder, hij zij beschaafd of onbeschaafd, onmiddelijk een imponeerend bewijsmateriaal in de wreede middeleeuwen met haar gruwelijke inquisitie Dr. W. E. Orchard, een wel bekend Engelsche bekeerling, die zoo langen tijd de Kerk als buitenstaander critisch bestudeerd heeft, geeft hierop een antwoord, dat voor de juist genoemde bewijsvoerders een overweging waard is. Zonder het wezen der kwestie aan te raken, maakt Dr. O. een vergelijking tusschen het opdringen van een geloofsovertuiging bij dergelijke ketters en de gevolgen van de vrije geloofsovertuiging dezer dagen en vraagt dan welke tijd er slechter aan toe is.

Als men in dezen beschavingstijd zonder schroom aanneemt dat de Christus geen God, en misschien ook geen mensch was, of hoogstens een gehalluc'neerd wezen, dan komen deze menschen tot gevolgtrekkingen die veel gevaarlijker, ja hoogst verderfelijk zijn voor de samenleving, vergeleken bij de terechtstellingen der ketters. Is het uitdrogen van de levensbron der volkeren geen gevolg van de vrije gedachte?

Is de vrije gedachte niet de oorzaak dat zoovelen God in Zijn heiligste rechten over het leven aantasten of voor hen, die geen bestaan van God willen aannemen, weigeren zij niet de meest ongeoorloofde middelen het bestaan aan anderen, terwijl ze het zelf met volle teugen willen genieten? Dat ketters werden terechtgesteld, had zijn oorzaak in de overtuiging der middeleeuwers, dat het zieleheil der communiteit boven het lichamelijk leven van den enkeling ging. De man van de vrije gedachte draait de zaak en zegt: het lage egoisme van den enkeling (mij) gaat boven het bestaan van anderen en het welzijn van de natie en de wereld. Wie zou het aan 't rechte eind hebben? Uit de vruchten kent men den boom; de gevolgen vellen een oordeel over de oorzaak.

Inez de Castro is na haar dood tot koningin van Portugal gekroond. Na de kroning van Pedro I werd het lijk van zijn vrouw, begraven in de abdij van Alcobaca, uit het graf gehaald, als koningin gekleed en gekroond, en ontving, gezeten op een troon in de abdijkerk de eerbewijzen als koningin van alle aanwezige edelen door de handkussing.

Dit geschiedde op den 24 April 1361.

Het aantal Katholieken in de Vereenigde Staten bedroeg einde 1933 20.322 594, wat bij het jaar daarvoor vergeleken een aanwinst beteekent van 54.191. Niemand kan ontkennen dat de Amerikanen dikwijls hun geloof openlijk en zonder vrees in massameetings verkondigen. De broederschap van den Zoeten Naam zou hier over kolommen kunnen publiceeren. Nog onlangs kwamen 40 000 leden uit St. Paul, Minneapolis en andere steden der provincie Minnesota bijeen om hun geloof in Christus plechtig te hernieuwen.

Dit geloof der Amerikanen uit zich de laatste weken op een bijzondere wijze door hun gemeenschappelijk optreden tegen de slechte cines.

In alle diocesen is of wordt zeer spoedig een „Legion (Campaign) of Decency" opgericht, dat Hollywood cum suis zeer spoedig binnen de banden der welvoegelijkheid zal hebben teruggebracht. Alle bestaande vereenigingen in elk diocees sluit zich bij deze beweging, door de bisschoppen in het leven geroepen, aan. De leden leggen een plechtige belofte af, waardoor men niet alleen protesteert, maar ook door onthouden-Boycotten-op de beurzen der lugubre fabricanten werken. In het aartsbisdom van Dubuque waren op Drievuldigheidszondag — 27 Mei — 86.000 van dergelijke beloftes in de verschillende parochies uitgedeeld en vóór 10 JUNI waren ze allen behoorlijk ingevuld en onderteekend aan de geestelijkheid terugbezorgd. Alles te samen zijn er in de V. St. méér dan 'n millioen leden.

Ook de goed geloovende andersdenkenden hebben zich bij deze beweging aangeloten. De raad der kerken in Detroit, die 18 secten vertegenwoordigt met ongeveer 250 000 leden verklaarden dit openlijk en zonden een schrijven aan 432 geaffilieerde kerken, om den Zondagsdienst aan dit onderwerp te wijden en leden aan te werven. In zekeren zin gingen zij nog verder, door deze beweging ook uit te strekken over onzedelijke tooneelen. Ook de vrouwen-organisaties der Joden, die 26 afdeelingen omvatten ondesrschreven het plan van „the Legion of Decency" en beloofden eendrachtige samenwerking. Ook buiten de grenzen der V. St. heeft hun voorbeeld de Katholieken wakkergeschud. In Halifax, Canada, hebben duizend studenten in tegenwoordigheid van den aartsbisschop Mgr. O'Donnell plechtig de belofte uitgesproken.

Ook de aartsbisschop van Quito, Ecuador, Mgr. Carlos M. de la Torre schreef een zeer belangrijken pastoralen brief van 40 bladzijden in quarto tegen de cine, waarin de hoogstaande prelaat alle verschrikkelijke excessen der vertooningen aan de kaak stelde. Aan het slot vroeg de aartsbisschop of hij soms velen mishaagd had? en antwoordde met den H. Paulus dat hij zich over deze mishaging verheugde, niet van wege de mishaging, maar om daardoor menschen tot boetvaardigheid gebracht te hebben. De cine-exploiteerders doen goed om met dezen oorlog tegen de onzedelijkheid rekening te houden, willen zij niet alle crediet verliezen bij het fatsoendelijk publiek, dat aangemoedigd door het goede voorbeeld van hun overzeesche broeders in het geloof ook hier bij machte zijn om aan geldmakers van dit allooi de les te lezen!

opkwam "maar" toen de oude heel diep was ingeslapen en aan één stuk door snorkte, vatte de knaap moed, hij stak een kaars aan, en ging door de donkere gang verder, steeds verder, tot hij aan een ijzeren deur kwam. De kaars was al aan 't uitgaan, maar daar zag de angstige jongen in de verte een licht." Hij vertelt niet: een zigeunerin roofde het kind" maar „een oude zigeunerin met pikzwart haar en een geelig bruin gezicht."

Zorg voor bekende duidelijke uitdrukkingen en vermijdt poëtische beelden die aan volwassenen zoo welkom zijn, maar door 't kind letterlijk worden opgevat en de voorstelling verwarren. Daarom maken ook vergelijkingen 't verhaal dikwijls duister. Wat konden uitdrukkingen als geglinster onbezonnenheid, straffende gerechtigheid, op Max en Elsje voor indruk maken! En als moeder op 't eind begon met: dat overal de Vinger Gods te zien was. Men moet poëtische uitdrukkingen van volwassenen, niet 't kind voorzetten.

Ten derde. Men voere de personen sprekend op, en wel in de omganstaal met haar korte uitdrukkingen en kleine zinnen. 't kind houdt van een dramatisch verloop b.v. Roodkapje vroeg aan haar grootmoeder wat ze toch voor groote ooren had. De wolf antwoordde dat ze aldus beter kon hooren. Daarop verwonderde zich het meisje over die groote oogen en groote handen en verschrok van de groote mond, enz. Vergelijk dit eens met:

„Ei grootmoeder wat hebt U een groote ooren?"

„Dat is om beter te kunnen hooren!"

„Maar grootjelief wat hebt een groote oogen?"

„Dat is om beter te kunnen zien!" enz.

Ten vierde. Zonder van de kinderkamer een Theater te maken, kunt ge toch door stem en gebaar, een belangstelling toonen in 't geen ge verhaalt. Als ge zelf niet met uw verhaal meeleeft, er warm voor wordt, hoe kunt ge dit dan bij uw luisterende kinderen veronderstellen.

Merkt ge dat terwijl ge vertelt uw verhaal de gewenschte indruk maakt, wat bevorderd wordt als ze gezellig en gemakkelijk bij elkaar zitten, bederf dan die goede stemming niet, door vermaningen of berispingen.

Moet er werkelijk berispt worden, breek dan liever uw vertelling af, misbruik uw kunst van vertellen niet, zoo werkt de straf dubbel. De stemming is noodig bij 't vertellen, ze moet hoe meer 't eind van 't verhaal nadert toenemen, zoodat als 't verhaal eindigd, de kinderen geheel een van hartgevoelen met U zijn en met de herinnering aan 't verhaal tegelijk een beeld verbonden wordt.

Knoop niet direct eenige zedelessen vast aan een verhaal dat ge uw kinderen voor den eersten keer vertelt. Stel dat uit tot ge 't een tweede of derde keer verhaald hebt, of wanneer er zich eens een goede gelegenheid aanbied, en dan — wees nog voorzichtig er mee, als ge 't niet verstandig aanlegt zal ge zedeles uit uw verhaal geen indruk maken, bij 't kind kan de lust om naar uw verhaal te luisteren zelfs daardoor geheel ophouden.

Hier vermijde men vooral twee klippen, de les die ge uit uw verhaal trekt, moet niet algemeen zijn en ge moogt niet in de preektoon vervallen. De vertelster zegge dus niet: „Kijk je mon — jullie moeten, kinderen moeten gehoorzaam zijn, dankbaar zijn, ach lieve kinderen weest toch steeds braaf".... Dat alles gaat de kinderen voorbij, treft ze niet.

Had de moeder van Elsje in aansluiting van haar verhaal over Roodkapje, haar dochtertje b.v. gevraagd:

„Wat zou jij gedaan hebben als je in plaats van Roodkapje de Wolf ontmoet had? Maar een Wolf zul je tegenwoordig niet tegenkomen. Maar als ik je nu eens naar den bakker zond om voor een kwartje broodjes te koopen en onderweg riep een meisje je om met haar te gaan spelen, of een heer die heel vriendelijk deed, vroeg om 't geld te zien dat je in je vuistje hield — wat zou Elsje dan doen? Ongemerkt bereikt men zijn doel. Maar beter is in den regel geen les voor het leven te verbinden aan een sprookje, en nog minder iets afschrikwekkend dan een bemoedigend voorbeeld. Beter kome men later terug op die voorbeeldige persoonlijkheden uit de vertelling, zoodat ze als bevriende gestalten in zoo'n gegeven oogenblik weer in 't bewustzijn komen.

Onder de vreugde die het vertellen aan de moeder zelf brengt, is niet de geringste deze dat ze er door een betere kijk krijgt op 't zieleleven van haar kind, dat het kinderlijk gemoed haar nader komt en dat aldus haar moeilijke rol van opvoerster er door, zooveel wordt lichter gemaakt. Moeder en kind worden meer en meer één van gedachten en gevoelens, en deze zullen 't kind zijn geheele leven bij blijven.

Wordt voortgezet.